

Svenska Canada-Tidning

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 November, 1923.

LOSNUMMER 10 CENTS

No. 44

Stresseman tar till offensiven

Sänder Zeigners kabinet ett ultimatum att resignera.

Zeigner vägrar och Ebert utser en civil-gvernör.

Ebert-Stressemann regeringen tog till offensiven den 27 dennes i sin strid för full myndighet inom de federala staterna genom att sända ett ultimatum till Dresden, fördrande dr Zeigners socialist-kommunistiska regeringens resignation. Den fördrade samtidigt av den bayerska regeringen att dessa återinsätta de tyska militärskollegier i sina platser.

Centralregeringens kommunikation till premier Zeigner stämplat den 29 dennes regering som ett oärligt kabinet, vilkas ledamöter uppvisade till Saxens befolkning till uppror och trotsa centralregeringens maktbefogenheter och uppmaningar. Stressemann ultimatum gav Zeigner och hans radikala kabinet 24 timmar, inom vilken tid de skulle resignera.

Noten till München var knappast mera än en hemställan, att general von Lossow, upprorskommandanten, och en diktator von Kahr adjutant, avlägsnas från sin befattning som befälhavare över den federala truppkontingent, som är förlagd till Bayern, och att dessa komma under juridisk kontroll av de Gessler, försvarsministern, och hans stabchef gen von Suck.

Anledningen till Stressemanns ultimatum till Zeignerkabinetet var huvudsakligen, att den finansminister och kanslar, resp. Doetscher och Brandler, båda vord radikala kommunistpartist.

Den 28 meddelas, att premier Zeigner underdrätt Stressemannregeringen, att kabinetet beslutat lämna dess ultimatum utan avseende. Kabinetet anser, att centralregeringens handling saknar stöd i lagen och ej heller motiveras av den politiska situationen. Det förklarar, att endast bayers riksdag kan avgöra de frågor, som nu äro förem för avspörande.

DR. BANTING ERHÅLLER NOBELSKA PRISET

Insulinupptäckarna erhålla Nobels medicpris.

Enligt ett meddelande från Stockholm, Sverige, ha dr F. G. Banting och dr J. J. R. Macleod erhållit det Nobelska medicpris för deras upptäckt av insulin.

Dr F. G. Banting, upptäckaren av insulin, är född i Allison, Ont., och har utexaminerats från den medicinska fakulteten vid Toronto universitet. Han arbetar under tre års tid i världskriget, varvid han förvärfade sig militärkors för tapprhet. Sedan han återkom från kriget, har han varit anställd vid Christie Hospital för invaliderade soldater och vid Sick Childrens Hospital. Senare ägnade han sig åt medicinska studier vid Connaught laboratoriet i Toronto, varvid han upptäckte insulinbehandlings nytt.

Depositörerna utan ersättning

Finansminister Fielding motätter sig deras krav.

Anser att det komme att bli ett farligt prejudikat.

Ehuru en häftig och aktiv propaganda pågår kring hela landet att formid dominionregeringen att till de depositörerna i den fallna Home bank ersätta de förlusterna, och ett stort antal av de liberala ledarna synas vara i favor härav, så tror man likväl i Ottawa, att förslaget har ringa utsikt att gå igenom. Det är upp till regeringen att besluta i dylika frågor, men det är föga troligt, att den skulle fatta ett beslut, varigenom de trotsade finansminister Fielding, och han sågas vara i opposition till en sådan handling.

Anledningen till oppositionen är flera. För det första anser man, att regeringen ej har någon som helst rätt att betala skulder, som någon bank åsamkat sig. Vidare framhålls, att ehuru alla noter av alla banker, av vilka det finnes sexton, äro garanterade, så har ingen finger riktning gjorts till allmänheten att prioritera någon särskild bank. Home bankens sedlar äro emellertid värda mera i dag än andra banker på grund av att de nu inlösa till sitt fulla värde och dessutom drags räkta. Skulle dessutom denna banks affärer klaras på sätt som föreslås, så skulle detta skapa ett prejudikat, som kunde med fullt fog begagnas vid en annan liknande bankkrasch. Under dessa förhållanden äro utbetalningarna till de depositörerna för att kunna förmå regeringen att täcka deras förluster.

Otvivelaktigt kommer frågan upp för parlamentet. Medan ingen minister fört varit i favor av regeringsinspektion av bankerna, synes man nu ha fått en del inflytelserika personer att understötja denna strävan. Bland annat föreslås, att ehuru det skulle vara praktiskt taget omöjligt att inspektera alla små län, kunde man likväl periodiskt kontrollera dem samt att kontrollera dess karaktär. Det har nämligen en erfarenhet visat sig, att det ej är de små utan de stora län, som orsakar bankkrascher.

Finsk-rysk polemik har uppflammat

Mordet å ryska gränskommissionen höjt i dunkel.

Finland säger att ryssar äro de skyldiga.

Från Helsingfors har ingåt meddelande, att den Lavrovskas mordföreläsa är fortfarande höjd i dunkel, skriver S. K. Inga bevis ha anförts för att mordarna skulle ha kommit från Finland eller återvänt dit. Faktum är, att ordningen på ryska sidan om gränsen länar allt övrigt till ryska. De ryska medlemmarna av kommissionen föra sig ständigt i vapn och under soldatkonvoj hemvända till eget land och ha flera gånger beklagat sig över, att tryggheten på ryska sidan ej är garanterad, vare mot de kända sig fullkomligt sakna på finländska sidan. Särskilt den mordade Lavrov hade flera gånger beklagat sig över de rådande osäkra förhållandena.

En irriterad finsk-rysk polemik har uppflammat vid gränsen. Tidningar i Helsingfors inskärpa, att mordöverfallet på gränskommissionens medlemmar ägt rum på ryskt område och utförts av Rysslands egna undersåtar. Sovjetmyndigheterna uppträdande å la Mussolini är därför fullständigt malplacerad. Finland är inte Grekland, vittrar Uusi Suomi. Till betänande av stämningen i Moskva återvita vi här nedan ett telegram till Stockholmstidningen från dess Moskva-korrespondent.

Man tror här ej, att sovjetregeringen kommer att riskera militära operationer mot Finland. Däremot utgågs man i ledande militärkretsar med tanken på en eventuell demonstration av den röda luftflottan över Finland. Då denna luftflotta står under tysk ledning och delvis är bemannad med tyskar, som på sin tid bidrago till det röda upprorets undertryckande i Finland, skall det bli intressant att se, om dessa tyskar nu komma att ställa sig på de rödas sida.

Guvernör Walton har suspenderats

Klanslegislaturen far illa fram med guvernören.

Löjtnant-guvernör Trapp övertager regeringstomarna.

Striden i Oklahoma mellan guvernör Walton och Ku-Klux-Klan-organisationen har utmynnat i ett nederlag för Walton. Som bekant sökte klansman utverka "impeachment" mot Walton för påstådda besvärgna tjänstet. Hans förbund mot den sammanträdande legislaturen etc. Astadkom stor förbittring bland klansmännen och även bland folk, som ingenting gemensamt hade med klansmännen. Till slut sammanträdde emellertid legislaturen, och där fortsattes striden. Guvernör Walton beskedes bli å för att ha begagnat publika medel för egen del — han hade uppfört sin privata chaufför på lönkostnader, och hade hade dragit en lön av \$200 i månaden. Dessutom anklagas han för att ha förbjudt en lagligen sammankallad grand jury, att ha begagnat sin officiella ställning för att förvärva sig själv större kredit och egendomar, att ha mottagit mutor för att godkänna ett lagförslag, att ha oaktligen förhindrat sammanträdet av statslegislaturen, samt sökt förhindra ett speciellt lagstiftarval. Såväl underhuset som senaten har godkänt de gjorda anklagelserna, och den 28 dennes beslutades att suspendera guvernör Walton från sin tjänst. Beslutet fattades med 35 röster mot en. Guvernör Walton vägrade att acceptera beslutet och har hos distriktsrätten anhållit om en injunktion emot löjtnant-guvernör M. E. Trapp, vilken kommer att fylla den genom suspensionen vakanta guvernörstjänsten, för att förhindra honom från att tillträda denna befattning.

Enligt meddelande från Oklahoma City av den 28 dennes har statens överrätt förklarad löjtnant-guvernör Trapp såsom tjänstgörande guvernör för staten. Waltons försök att hindra honom från att tillträda befattningen misslyckades således. Att av de iakttaga anklagelserna — tillsammans 22 — ha av legislaturen godkänts. Senaste anklagelsen, som var under behandling, och som godkändes av underhuset med 75 röster mot 14, gällde Waltons förklaring av uppförslagen i Tulsa county, "då ingen orsak eller anledning för en dylik handling förelåg."

Häftiga diskussioner förekom i legislaturen vid flera tillfällen. Vid ett sådant tillfälle anföro ett dussintal av de till Klan-organisationen lojala legislaturmedlemmarna klanslagstiftarens N. C. Jewett, grand dragnon av Oklahoma-branschen av organisationen, att vara den man, som bestämde, vad lagstiftning, som skulle genomföras i Oklahoma. Legislaturen är en ofoljande Kallahan utkastades.

BONAR LAW AVLIDEN

I presslagens ögenblicket kommer meddelande, att Bonar Law, f.d. premiärminister av England, den 30 de avled i sitt hem i London vid tredjedagen på morgonen. Han dog av "septic pneumonia". Bonar Law var en älskade canadensare, som innehaft sysslan som premiärminister i England.

K.K.K. gör intrång i New England

Har klansmöte i Portland Maine, varvid tusentals närvaro.

"Vi komma ännu att övertaga Oklahoma," säger ledaren.

BOSTON, Mass. — Ku Klux Klan har inträngt i Massachusetts och förklarar sin avsikt vara att erövra hela New England. Några veckor sedan var det en schock för New England att höra, hur klansen bemäktigade sig Portland, Me. Sista veckan i september höll klansen ett öppet möte i Worcester, Mass., statsmyndigheterna o allmänheten till trots. Dömskättare Sullivan sökte först att hindra mötet, men när han insåg sin oförmodliga detta syfte, förklarade han, att han hade se till, att allt gick ordentligt tillvägs.

Nästan varje person i staden tågs till mötesplatsen, utvalde hotell- och motellsanternas och kasta de stinkbomber. En stor polistyrka tillkallades för att förebygga ordning. Efter mötet förklarade klanshövdlingen, att han hade tusen man i mötesplatsen beredda att upprätthålla ordningen.

Federala reg. avslår Bufflarna skolas skjutas med gevär

Det blev ingenting av med indianstämpan.

Buffalohjorden grundades av en indian år 1875 i Förenta Staterna.

Som först meddelats, komma i den närmaste framtiden 2,000 av bufflarna i Wainwright Buffalo Park i Alberta att avlivas på grund av att buffalohjorden ådaga för stora dimentioner. Pressen innehöll meddelanden om, att en gammaldags stämpan skulle anordnas, varvid indianer skulle engageras för att med pil och båg döda de dödsdomda djuren. Spektaklet skulle filmas av ett amerikanskt bolag.

Senaste meddelandet ge emellertid vid handen, att denna plan luke kommer att fullföljas — möjligen på grund av den indignation, förelagat allmänt framkallade. Slaktningen kommer att äga rum den 1 november av erfarna, skickliga skyttar under övernående av Buffalo parkens superintendent, Smith, vilken kommer att se till, att djuren dödas hastigt och utan onödigt plåger.

Inriktionen av den grupp av buffalohjorden, som skall avlivas, kommer att bli filmad av ett filmbolag. Det är sexton år, sedan regeringen anlade denna buffelpark i Wainwright med 716 djur, och i dag beströ den av 8,300. Buffeljordens historia går tillbaka till 1875. En Pen D'Oreille-indian infångade under jakt i Kanada fyra buffelkalvar, två tjurar och två kvigor och bringade dessa med sig till sin svärdar, med vilken han hade kommit i delo. För att ingå fred med honom, vilket lyckades. De unga djuren togs till Flathead reservation i Indiana. F. S. Bufflarnas antal var snart och snart ökat av en Michael Pablo, som uppträdde en ranch i indianreservationsområdet. År 1907 öppnades Förenta Staternas regering reservationen för settlement, och Pablo såg sig nödsakad göra sig till buffelherdar. Han vägrade sig emellertid först till Canadas regering för att söka erhålla ett frittländområde, dit han kunde förflytta hjorden. Irriksminister, som insåg att detta var sista tillfället att söka bevara från utdöende en djurart, som en gång varit en av kontinentens mest karaktäristiska, föreslog, att regeringen skulle inköpa hjorden, vilket skedde, och under stora svårigheter blevo de transporterade till Wainwright, Alberta, varav en buffelpark anlades. Parken består av 158 kvadrantmil och ligger i närheten av Wainwright station efter Canadian National Railway. Den omfattas av galvaniserat stålstängsel, som är 75 mil långt och 9 fot högt. För stängslets byggande har åtgärd 25,000 stängselstolar och 1,700 mil stålrid för att förhindra partierdar har ett skyddsbelte av 40 fot på insidan och 20 fot på utsidan av staketet svart-plöjt.

Köttet, hudarna och huvudena av de slaktade bestarna skola försäjas, och man tror, att behållningen därav skall i det närmaste täcka de med parkanläggningen förenade kostnaderna och göra det hela till en finansiell success.

K.K.K. gör intrång i New England

Har klansmöte i Portland Maine, varvid tusentals närvaro.

"Vi komma ännu att övertaga Oklahoma," säger ledaren.

BOSTON, Mass. — Ku Klux Klan har inträngt i Massachusetts och förklarar sin avsikt vara att erövra hela New England. Några veckor sedan var det en schock för New England att höra, hur klansen bemäktigade sig Portland, Me. Sista veckan i september höll klansen ett öppet möte i Worcester, Mass., statsmyndigheterna o allmänheten till trots. Dömskättare Sullivan sökte först att hindra mötet, men när han insåg sin oförmodliga detta syfte, förklarade han, att han hade se till, att allt gick ordentligt tillvägs.

Nästan varje person i staden tågs till mötesplatsen, utvalde hotell- och motellsanternas och kasta de stinkbomber. En stor polistyrka tillkallades för att förebygga ordning. Efter mötet förklarade klanshövdlingen, att han hade tusen man i mötesplatsen beredda att upprätthålla ordningen.

Alberta vetenämnd i verksamhet

Världens största ko-operativa organisation för veteforsknings i verksamhet.

Innehar kontrakt med 25,000 farmare för fem år.

"The Alberta Co-operative Wheat Board", världens största kooperativa organisation för försäljning av sådesprodukter, började den 29 dennes sin verksamhet. Elevatorer tillhöriga 16 bolag började då att acceptera veten från de 25,000 farmare, som kontrakterat med nämnden.

Chester M. Elliot är i spetsen för företaget med huvudkvarter i Calgary, och D. L. Smith är dess representant i Winnipeg. "Denna dag kan betraktas som en röd bokstav i Canadas historia," sade John W. Ward, sekreterare för The Canadian Council of Agriculture, vid ett samtal häromdagen. Organiserandet av vetenämnden har varit ett anmärkningsvärt företag. På två och en halv månads tid ha Alberta farmare, ledna av deras egen organisations ledande man, skapat den största organisation för sådens marknadsförande, som existerar i världen. Det är en demonstration av vad farmarna kunna göra, då de besitta den verkliga viljan och ledas av dugliga ledare. Alberta vetenämnd beräknas komma att hantera omkring sextio miljoner bushels vete under denna säsong, och den har dessutom kontrakt för leverans av 25,000 farmares vete under fem års tid.

Vilka resultat, man kommer att uppnå med avseende å pris, kvarstår ännu att se, men det är mycket antagligt, att 25,000 farmare, som genom en enda försäljningsfirma sälja sextio miljoner bushels, skulle ha en ledning förvänta ett bättre resultat, än om dessa 25,000 farmare skulle självständigt och konkurrerande med varandra. Albertas farmare äro att gratuleras," fortsätter Ward, "och envar, som är intresserad av att se jordbruket på framåt, enas säkerheten i att önska farmarna all framgång i sitt stora företag."

Önskar vattenvägens fullbordande

Kommer att bli av ofantligt nytta för sädstransporten.

Thomas Hartling tror ej på Hudson-Bay-banan.

Stor tro på St. Lawrence-vattenvägen såsom ett enormt projekt av stort värde för Canadas framtida utveckling manifesterade sig vid diskussion om saken inför Den Kungliga Sädskommissionen den 26 dennes. Tanken, att transporten via västkusten kommer att bli lika nödvändig för sådens transport som på Canada skulle nodgas av från Buffalo-New York-rutten, var över sid nu sånts genom utländska experter, diskuterades också.

Exportörer och skapningsombud vore emellertid av den uppfattningen, att fullbordandet av Canadas inlands-system för sjötrafik, varigenom det möjliggjordes för oceanångare att frakta sådeslastar direkt från Fort William, vore ett verk värt allt möjligt understöd och alla tänkbara ansträngningar. De östra transporteringsintresserade visade inga fientliga tendenser gentemot den västra transporteringsleden, då man tillförlitligt insåg, att sådesproduktionen i västra Canada växte hastigare än vad transporteringsfaciliteterna gjorde.

Thomas Hartling, ångbåtsagen, förklarade, att det var rätt så logiskt, att en del amerikans gick genom St. Lawrence-rutten, som ock ett antal canadensiskt gick genom amerikanska hamnar. Efter den 15 november kan ej Montreal mottaga sådeslastar, och då kommer den canadensiska såden att sändas till Buffalo, allidensend frakten blir billigare än via järnvägen till kusterna. Genom Wellandkanalens förbättring skulle sjötrafiken betydligt ökas och bli till stor nytta för hela landet. För tjugo år sedan kunde fartv frakta såd från Fort William till Montreal för 5 cent per bushel och tjåna pengar. Om man nu däremot kunde bringa oceanångare ända till Prescott, skulle betydliga summer i transporteringskostnader inbesparas.

Republiken i Rhenprovinsen

Provisiell regering utsedd i Rhendalen med Matthes som ledare.

Blodiga sammandrabbningar äga rum flerstädes.

Meddelandena rörande proklamerandet av en självständigt republik i Rhenprovinsen ha varit av rätt motsägande beskaffenhet. Efter omycket blodiga strider mellan separatister, kommunister och republikaner, var vid många människor dödade och ådras, synes emellertid separatisterna ättminstone tillfälligtvis ha lyckats tillväga sig makten i ett flertal städer, och en provisionell regering har utsetts med Joseph Matthes som premiärminister. De provisionella kabinetet, som har sitt säte i Koblenz, består förutom av Matthes av följande personer: utrikesminister herr Walterhoff, inrikesminister herr Liebig, minister för "instruction and public worship", — fader Kremers, transportminister herr Waller och jordbruks- samt justitieminister herr Kleber. Med undantag av fader Kremers äro samtliga kabinettsledamöter — lackrar.

Flera blodiga sammandrabbningar ha ägt rum. Från Crefeld meddelades den 25 dennes, att en strid därstädes pågick i 19 timmars tid. Fem tusen upprorsmakare anropo tyska polisen och de lokala myndigheterna, varvid 12 personer dödade och 200 sårades. Ett flertal strider rapporteras ha ägt rum i Koblenz, Treves, Gladbach, Mainz, Wiesbaden och Köln, och separatisterna synes särskilt göra ansträngningar för att tillväga sig rådhusen och de administrativa befattningarna. Frankrike och Belgien synes vara sympatiskt ständiga mot separatisterna, och det påstås ännu officiellt erkänna Rhenrepubliken.

Et Reuterbureau förmedlar, att Paul Tirard, fransk högkommissionär i Koblenz, erhållit order från Paris att officiellt erkänna separatisternas som laglig, och man förväntar, att ett officiellt erkännande av republikanerna kommer att promulgeras från den interallerade Rhenkommissionens sida.

Separatisterna i norra Rhendalen ha befast sina ställningar i Aachen, Crefeld, Bonn och andra platser. Det är nu möjligt, anse ledarna, att utsträcka republikens gränser närlästa så änska klock och för republikanerna fördelaktigt.

KONFERENS MELLAN CANADA OCH F. S.

Samarbete sökes för förbudsagens upprätthållande.

Ämnar gå hårt efter spritsmuglarna på gränsen.

I slutet av november inådd kom en konferens att avhållas i Ottawa mellan representanter från Förenta Staterna och Canada för att debattera förbudsfrågan och förbudsagens enforcering.

Konferensen kommer att bli rätt omfattande och behandla alla med förbudsagens enforcering förknäpade problem. Skattkammarens eller finansdepartementets myndigheter önska således, att smuglingar av spritdrycker och narvinska droger mellan de två länderna måtte upptäckas till behandling, och att något samarbete för ett sådant ändamål måtte kunna åstadkommas. Det förordas, att smuglarna skola komma under den grupp av brottslingar, som kunna kallas tillbaka från repressiva länder i händelse av ryning.

Tiden för konferensen är ej ännu bestämd, allidensend ministern för tullverket, Hon. Jacques Bedreau, är på resa i västern. Hon. Charles kommer också att deltaga, då hans departement är nära förknäpade med de problem, som komma att tagas i övervägande.

Önskar vattenvägens fullbordande

Kommer att bli av ofantligt nytta för sädstransporten.

Thomas Hartling tror ej på Hudson-Bay-banan.

Stor tro på St. Lawrence-vattenvägen såsom ett enormt projekt av stort värde för Canadas framtida utveckling manifesterade sig vid diskussion om saken inför Den Kungliga Sädskommissionen den 26 dennes. Tanken, att transporten via västkusten kommer att bli lika nödvändig för sådens transport som på Canada skulle nodgas av från Buffalo-New York-rutten, var över sid nu sånts genom utländska experter, diskuterades också.

Exportörer och skapningsombud vore emellertid av den uppfattningen, att fullbordandet av Canadas inlands-system för sjötrafik, varigenom det möjliggjordes för oceanångare att frakta sådeslastar direkt från Fort William, vore ett verk värt allt möjligt understöd och alla tänkbara ansträngningar. De östra transporteringsintresserade visade inga fientliga tendenser gentemot den västra transporteringsleden, då man tillförlitligt insåg, att sådesproduktionen i västra Canada växte hastigare än vad transporteringsfaciliteterna gjorde.

Thomas Hartling, ångbåtsagen, förklarade, att det var rätt så logiskt, att en del amerikans gick genom St. Lawrence-rutten, som ock ett antal canadensiskt gick genom amerikanska hamnar. Efter den 15 november kan ej Montreal mottaga sådeslastar, och då kommer den canadensiska såden att sändas till Buffalo, allidensend frakten blir billigare än via järnvägen till kusterna. Genom Wellandkanalens förbättring skulle sjötrafiken betydligt ökas och bli till stor nytta för hela landet. För tjugo år sedan kunde fartv frakta såd från Fort William till Montreal för 5 cent per bushel och tjåna pengar. Om man nu däremot kunde bringa oceanångare ända till Prescott, skulle betydliga summer i transporteringskostnader inbesparas.

På förfrågan, huruvida han ansåg, att sådestransporten komme att övergå till järnvägarna, om dessa sänkta fraktpiserna, svarade Hartling, att så komme fallet att bli. "T. o. m. en bråkdel av en cent i nedsättning å fraktaxan skulle orsaka transportens överflyttning." Han hade ingen tro på Hudson-Bay-banan som en fariad för sädstransport.

Önskar vattenvägens fullbordande

Kommer att bli av ofantligt nytta för sädstransporten.

Thomas Hartling tror ej på Hudson-Bay-banan.

Stor tro på St. Lawrence-vattenvägen såsom ett enormt projekt av stort värde för Canadas framtida utveckling manifesterade sig vid diskussion om saken inför Den Kungliga Sädskommissionen den 26 dennes. Tanken, att transporten via västkusten kommer att bli lika nödvändig för sådens transport som på Canada skulle nodgas av från Buffalo-New York-rutten, var över sid nu sånts genom utländska experter, diskuterades också.

Exportörer och skapningsombud vore emellertid av den uppfattningen, att fullbordandet av Canadas inlands-system för sjötrafik, varigenom det möjliggjordes för oceanångare att frakta sådeslastar direkt från Fort William, vore ett verk värt allt möjligt understöd och alla tänkbara ansträngningar. De östra transporteringsintresserade visade inga fientliga tendenser gentemot den västra transporteringsleden, då man tillförlitligt insåg, att sådesproduktionen i västra Canada växte hastigare än vad transporteringsfaciliteterna gjorde.

Thomas Hartling, ångbåtsagen, förklarade, att det var rätt så logiskt, att en del amerikans gick genom St. Lawrence-rutten, som ock ett antal canadensiskt gick genom amerikanska hamnar. Efter den 15 november kan ej Montreal mottaga sådeslastar, och då kommer den canadensiska såden att sändas till Buffalo, allidensend frakten blir billigare än via järnvägen till kusterna. Genom Wellandkanalens förbättring skulle sjötrafiken betydligt ökas och bli till stor nytta för hela landet. För tjugo år sedan kunde fartv frakta såd från Fort William till Montreal för 5 cent per bushel och tjåna pengar. Om man nu däremot kunde bringa oceanångare ända till Prescott, skulle betydliga summer i transporteringskostnader inbesparas.

"Mitt Hjärta Slog Häftigt och Jag hade Svaghetsanfall."

Mrs. L. Whiting, 202 King St., West Brockville, Ont., skriver: "Jag blev mycket sjuk i mina nerver och min mage samt syntes helt nedbruten. Ibland slog och bultade mitt hjärta så häftigt och jag fick sådana svaghetsanfall i maggropen, att jag ibland trodde att jag aldrig skulle bli bättre. Jag hade nästan givit upp hoppet, när en vän rådde mig att bruka Dr. Chase's Nerve Food."

DR. CHASE'S NERVE FOOD
50 cents pr. ask, alla handlande eller Edmanson, Bates & Co., Ltd., Toronto.

"Dödsviskningar."

(Forta från ett föreg. nr.)
Vi hava av de föregående artiklarna sett den uppseendeväckande beaktningen i Fara Herald & Weekly Star av den 15 juli om Canadas finanspolitiska tillstånd...

Hur man bör avhjälpa sysslösheten

Vad en socialistisk regering skulle göra.

THE NEW LEADER, Självständiga Arbetarepartiet i England organ, har i ett av sina senaste nummer publicerat en artikel rörande arbetslösheten i England, som kan vara av intresse för även denna tidnings läsare. Det nämner rådet av detta arbetarparti har påbörjat en serie av artiklar rörande hur en socialistisk regering skulle behandla och avgränsa de brännande politiska frågorna för dagen...

omsorgsorganisation skulle följande program följande:

- (1) Allt barnarbete skulle förbjudas inom industrin; anslag skulle utbetalas för att göra det möjligt att fullborda sin skollunderbyggnad genom att fortsätta i skolan till 15 års ålder.
- (2) Arbetstimmarnas antal skulle bestämmas till åtta timmar i veckan, och övertidarbete skulle drastiskt regleras.
- (3) Ett gott byggnadsprogram skulle genomföras med stadsplaner etc.
- (4) Skolor skulle upprättas för att mota alla behov.
- (5) Järnvägar, landsvägar och hamnar skulle byggas och utvecklas.
- (6) En nationell plan för genomförandet av billig och tillräcklig elektrisk kraftleverans för enskilda och samhälleliga behov.
- (7) Organiserandet av planer för skogarna och jordens återställande till staten.
- (8) Ökade anslag och statskredit till lokala myndigheter för lokala förbättrings genomförande.

rmlandstösen, som blev storsångerska.

Marie Sundelius berättar om sig själv, om Caruso och om amerikansk musikliv.

En typisk svensk salong. Svenska tavlor på väggarna — blonda landskap, djurbilder, porträtt. Vitlackerade gustavianska stolar, gles utplacerade. Här och där ett bord i mahogny och en gammal sekretär. Luftigt, ljus, rent, skönt. Och nedanför fönstret det rulliga Normalmorsg med lyktor, som lysa likt vita bollar i kvällsmörkret.

Dr. Thomas Electric Oilja för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SAR, SKAVSÅR, LAMMRYGG, ETC. Få det äkta PRIS 35c överallt.

Dr. Thomas Electric Oilja för människor och djur. Utöver 60 år det populära medlet för hosta, förkylning, vrickning, sar, skavsår, lammrygg, etc. Få det äkta pris 35c överallt.

Dr. Thomas Electric Oilja för människor och djur.

Utöver 60 år det populära medlet för hosta, förkylning, vrickning, sar, skavsår, lammrygg, etc. Få det äkta pris 35c överallt.

Utöver 60 år det populära medlet för hosta, förkylning, vrickning, sar, skavsår, lammrygg, etc. Få det äkta pris 35c överallt.

Robin Hood Flour

Gör det lättaste och finaste bröd

ROBIN HOOD MILLS LTD. MOOSE JAW, SASK. CALGARY, ALTA.

Fyra och Nyår i Gamla Landet SPECIELLA TÅG

från Winnipeg den 11 December 1923

S.S. MONTCALM, Dec. 14

Genomgående turist sovgnar. Från EDMONTON, SASKATOON, CALGARY, MOOSE JAW, REGINA, och WINNIPEG komma att opereras för följande avsevärliga från West St. John, N.B.

FOR RESERVEDE PLATSER PÅ TAG ELLER ANGBAT HANVAND ER TILL NÅGON AV VÅRA AGENTER. DÄR NÅ RESER

CANADIAN PACIFIC

EN "KULTURBILD"

85,000 människor betalade \$1,250,000 för att se Jack Dempsey, nordamerikanen, och Luis Firpo, sydamerikanen, slåss med knytnävar, tills en av dem fallit och ej förmådde resa sig igen, innan stridsdomaren råkade till. Biljetter till de bästa platserna — stället var New York Polo grounds — kostade \$27.50, men spekulanter köpte dem parvis och sålde dem för \$200 och kanske mera. Dempsey, som slogs bäst, fick \$500,000. Firpo fick \$125,000.

Medan man väntade på de stora glaskämlarna, innehades arenan av ett par mindre, ty publiken hade ju kommit dit för nöjes skull och måste avlata för sina pengar. Och nöjet, som bestod? Vi läna några rader bara ur dagpressen: "Roberts ansikte var barmot med blod, när han kom ut för sjätte och sista ronden. Burke hade smockat till hans näsa med en styv vänster. En hel rad av slag i sjätte gjorde, att Roberts förmågan dropp av blod. En röd fruga sköt ut mellan läpperna. Han förtroende en sorglig bild; i sannhet icke någon behaglig syn, ty de många dagar med ridsidan utövade genomgående små oh — under det att Burke hamrade på det blodiga ansiktet."

En gudomlig syn för damer, inte sant? — Skandia.

Undantag givets. — Finns det många över huvud taget kloka män? — Ja, ugurklar.

Mur han kom ihåg det. Läraren: — Vem var det, som spelade på harpa, när Rom brann? Erik: — Hektor. Läraren: — Nej, tänk efter! Erik: — Nero. Läraren: — Ja, det var rätt. Erik: — Ja, jag kom bara ihåg, att det var ett hundnamn!

Den färliga tobaken. Icke-rökaren: — Tobaken är ett gift, som med absolut visshet förkortar en människas liv. Rökaren: — Prst! Ingen kan röka mer än jag, och jag har utan sjukdom gått fram till mina sextio år, som jag fyllt nu i dagarna! Icke-rökaren: — Och jag säger er, att hade ni inte använt tobak i ert liv, skulle ni nu varit mycket äldre.

MURINE FOR YOUR EYES Wholesome Cleansing Refreshing

NORRÖNAFOLKET

Som jag nämnde i min förra artikel var jag hos min vän Parnas och därifrån gick vägen sydöver med norskarne i township 1-15 som mål. Saxhaug och Parnas bo, såsom jag förut omtalade, i nordvästra hörnet av township 1-14. Saxhaugs gränser Domstad fick jag dessvärre ej tillfälle att hälsa på.

Detta landsområde består på ett omväxlande landskap med backar och kullar, och mellan dessa ligger jämna landssträckor, varst det mesta av landet är odlat. Våra landsmän ha här som på många andra platser upptagat den bästa jorden och ha efter omständigheterna gjort det bästa möjliga.

Parnas hade gett mig underrettelser om hur jag skulle färdas, och efter en del felkänningar och strapatsaktiga resor över mer än en mil gick jag till slut till Parnas och hans familj. Där fick jag vattenfyllda "sitt" på västöver, förbi Round Grove skola.

Svein Paalhus, som bor några mil därifrån. Paalhus gick bakom plögen och plöjde, då vi kommo dit. Han har just köpt en halvsektion jord åt en av sina söner. Från Paalhus farmen är det en ypperlig utsikt sydöver mot Nord Dakota, som är endast en mil därifrån. Man kunde tydligt se kyrkan i Oslo, N. D. Alldeles vid stöd den där och solde sig och upplyste det eljest rätt enformiga landskapet. En del av norskarne i township 1-15 tillhöra Oslo kyrka, som tillhör den norska lutherska kyrkan. Mikkel Haugen är dess klokkare. Man hade just haft prästskifte, då jag var där. Den förre prästen hette Ness, och den nuvarande Haukanes.

Svein Paalhus är född 1870 i Hemsedal i Hallingdal. Kom till Canada 1911 och tog homestead. Äger dessutom ett land, som han köpt. Som en öfver har också en halv sektion land. En dotter är gift med Lars Lökken.

Var bäst att fara vidare, och så har det vägt till min vän Ole Kvams plats där jag som vanligt blev mottagen med ett vänligt smil och spickekött.

Nästa dag gjorde jag en avstickare öster för Bromhead och Torquay till Etevaan, varst jag träffade min gamle vän By och en av Kiltelson-karierna. Från Etevaan tog jag vägen väster för Ole Ulledalen, som jag fann i bästa välmåra. Tillade också i hos gamle Fonstad, varst också allt var gott och väl. Mitt mål för dagen var mitt gamle val. Närheten av dakotagränsen. Under mitt första besök i detta distrikt var det alldeles omöjligt att komma över till Eidsnes på grund av vädret, men det var nu så pass upptorkat, att vi gärna voro så pass framkomliga, att vi ej behövde befara att bli sittande i någon håla. På vägen till Eidsnes hade man en praktisk utsikt över det kända Salemssettlementet, där Salems kyrka skymtade fram i fjärran, med sin spira manande på

Send 2c. i rimbärke för prov eller 10c. för stor ask.

THE MENTHOLATUM CO. LITTLE ROCK, ARK.

1) Gamla mor Ejnar Haugen. 2) Lars Lökkenes farm; fru och mrs. Lökken på trappan. 3) Torkel Erikssens farm; fru och mrs. Eriksson med dotter utanför stugväggen. 4) Svein Paalhus farm med dotter utanför stugväggen. 5) Tingvald Stenersens farm med fru Stenersen. 6) Johannes Eidsnes farm vid Dakotas gräns, hela den Eidsneska familjen på trappan. 7) Församling vid basementet i St. Johannes' menighet.

anlände jag slutligen till Ole Eikras farm, varst Mikkel Haugen nu är farmare.

Gamla fru Haugen kom ut för att möta oss sitt främmande, men hon var så vän att endast höra engelska talad av dem som färdades runt, att hon till börja med ej fattade, att jag talade norska. Till slut blev det emellertid klart för henne, och det tog ej långt, förrän samtalen var i full gång på både hallingsska och troldhjemiska. Ejnar Haugen är ättio år gammal, fortfarande rask och kryn och stark i "andans". Han är från Hemsedal i Hallingdal, och som Mikkel, som är 45 år, har ärenderat Ole Eikras farm.

En mil väst eller så, rätt nord från Haugens plats, ligger Lars Lökken och Torkel Erikssens farmar på var sin sida om vägen; och strax nord därom ligger Tingvald Stenersens farm.

Lars Lökken är också från Hemsedal, Hallingdal, och är född 1895, en kom till Canada 1916 och tog land i denna halvdel av 16-1-15W2 och har dessutom också den sydvästra kvarten i samma sektion. Han är gift med Randi Paalhus, en dotter till Svein Paalhus, varom vi senare tala. De ha tio barn.

Torkel Erikson är född 1880 på Løsejokogen i Gudbrandsdalen och kom till Canada från Minnesota 1909. Han är gift med Randi Eriksson, en dotter till Peder Eriksson i Solør och har med henne en liten flicka.

Erikson är en mästare i träskärning. Han visade mig en hel del vackra träskärningar, han förklarade, såsom rammar, en kniv med slida, skedar och andra saker. Det var mycket fint arbete, då man tänker, att han ej hade de för tillräckningen lämpliga verktygen. Hans fru är intresserad av blomstermåleri och hade målat en del träskedar, som skulle finnas märkade för dylika arbeten här i Canada. Övrigt så skulle finnas märkade för dylika arbeten här i Canada. Övrigt så skulle finnas märkade för dylika arbeten här i Canada.

En mil väst eller så, rätt nord från Haugens plats, ligger Lars Lökken och Torkel Erikssens farmar på var sin sida om vägen; och strax nord därom ligger Tingvald Stenersens farm.

Lars Lökken är också från Hemsedal, Hallingdal, och är född 1895, en kom till Canada 1916 och tog land i denna halvdel av 16-1-15W2 och har dessutom också den sydvästra kvarten i samma sektion. Han är gift med Randi Paalhus, en dotter till Svein Paalhus, varom vi senare tala. De ha tio barn.

Torkel Erikson är född 1880 på Løsejokogen i Gudbrandsdalen och kom till Canada från Minnesota 1909. Han är gift med Randi Eriksson, en dotter till Peder Eriksson i Solør och har med henne en liten flicka.

Erikson är en mästare i träskärning. Han visade mig en hel del vackra träskärningar, han förklarade, såsom rammar, en kniv med slida, skedar och andra saker. Det var mycket fint arbete, då man tänker, att han ej hade de för tillräckningen lämpliga verktygen. Hans fru är intresserad av blomstermåleri och hade målat en del träskedar, som skulle finnas märkade för dylika arbeten här i Canada. Övrigt så skulle finnas märkade för dylika arbeten här i Canada.

Johannes Eidsnes har alltid tagit livligt del i offentliga arbeten. Har varit ordförande i sex år, har varit medlem av skolrådet i flera år, har under de senaste tio åren varit sekreterare för Salemsmenigheten, har tagit aktiv del i ungdoms- och nykterhetsarbetet och är dessutom något känd som skribent. Han har ett levande intresse för allt, som rör farmarnas dagliga problem, och beklagar djupa, att det är så svårt att få farmarna att inse nyttan och nödvändigheten av samarbete. Han är som så många andra farmare, som följt med sin tid, av den övertygelsen, att endast genom inbördes samarbetsmålning och praktiskt samarbete kunna farmarna uppnå de fördelar, som de i egenkap av en producerande klass äro berättigade till.

Förden hoppade ibland så högt, att jag trodde, att han ej skulle komma ned på backen igen på flera dagar. Antigen kom jag fram, yr i huvudet, som om jag hade fått ett grundligt kok stryk i en böningsstävän, till Louis Skjardals farm. Då det visade sig, som ämnade det sig till att bli ett Herrans övader, tänkte jag det

Johannes Eidsnes har alltid tagit livligt del i offentliga arbeten. Har varit ordförande i sex år, har varit medlem av skolrådet i flera år, har under de senaste tio åren varit sekreterare för Salemsmenigheten, har tagit aktiv del i ungdoms- och nykterhetsarbetet och är dessutom något känd som skribent. Han har ett levande intresse för allt, som rör farmarnas dagliga problem, och beklagar djupa, att det är så svårt att få farmarna att inse nyttan och nödvändigheten av samarbete. Han är som så många andra farmare, som följt med sin tid, av den övertygelsen, att endast genom inbördes samarbetsmålning och praktiskt samarbete kunna farmarna uppnå de fördelar, som de i egenkap av en producerande klass äro berättigade till.

Johannes Eidsnes har alltid tagit livligt del i offentliga arbeten. Har varit ordförande i sex år, har varit medlem av skolrådet i flera år, har under de senaste tio åren varit sekreterare för Salemsmenigheten, har tagit aktiv del i ungdoms- och nykterhetsarbetet och är dessutom något känd som skribent. Han har ett levande intresse för allt, som rör farmarnas dagliga problem, och beklagar djupa, att det är så svårt att få farmarna att inse nyttan och nödvändigheten av samarbete. Han är som så många andra farmare, som följt med sin tid, av den övertygelsen, att endast genom inbördes samarbetsmålning och praktiskt samarbete kunna farmarna uppnå de fördelar, som de i egenkap av en producerande klass äro berättigade till.

*) På grund av att Remidsens artikel ej anlät, begagna vi härmed en av Ingvar Olsons för Norrona skrivna artikel.—Red.

COPENHAGEN

Behaglig och varaktig, emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtabak.

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtabak i världen.

TUGG TOBAK

Johannes Eidsnes har alltid tagit livligt del i offentliga arbeten. Har varit ordförande i sex år, har varit medlem av skolrådet i flera år, har under de senaste tio åren varit sekreterare för Salemsmenigheten, har tagit aktiv del i ungdoms- och nykterhetsarbetet och är dessutom något känd som skribent. Han har ett levande intresse för allt, som rör farmarnas dagliga problem, och beklagar djupa, att det är så svårt att få farmarna att inse nyttan och nödvändigheten av samarbete. Han är som så många andra farmare, som följt med sin tid, av den övertygelsen, att endast genom inbördes samarbetsmålning och praktiskt samarbete kunna farmarna uppnå de fördelar, som de i egenkap av en producerande klass äro berättigade till.

Johannes Eidsnes har alltid tagit livligt del i offentliga arbeten. Har varit ordförande i sex år, har varit medlem av skolrådet i flera år, har under de senaste tio åren varit sekreterare för Salemsmenigheten, har tagit aktiv del i ungdoms- och nykterhetsarbetet och är dessutom något känd som skribent. Han har ett levande intresse för allt, som rör farmarnas dagliga problem, och beklagar djupa, att det är så svårt att få farmarna att inse nyttan och nödvändigheten av samarbete. Han är som så många andra farmare, som följt med sin tid, av den övertygelsen, att endast genom inbördes samarbetsmålning och praktiskt samarbete kunna farmarna uppnå de fördelar, som de i egenkap av en producerande klass äro berättigade till.

gen av både svenskar och engelsmän, jag tror mest som ett uttryck för den ambition, som besjålade alla, då ropet i fråga skallade som en trumpet genom kabyssen redan klökkan halv fem om morgnarna.

Vad mig själv beträffar, fick jag på påsen för min vederfärdighet i fråga om att skilla på dag och natt. Jag tog mig friheten att "kora hem" från fältet vid den tidpunkt på dygn, då naturen gör slut på en troskars profimöjligheter genom att breda den canadensiska nattens svar ta slöja över prarien. Motivet var dock inte starkt nog, åtminstone inte i Netherhill. Slutet blev ett litet trevligt "bordsamtal", som Svenska Vecko-Journalen brukar kalla det, och som följande innehöll: Tröskaren huggande vilt i köttfärd med en gaffel, synnerligen upprörd — "Du—du—du, som varken tror på god eller fan, men — men — som är mörkblåd — hur kan då hänga ihop?" Frågan krävde ju ett svar i enlighet med klar hänsyn, och jag meddelade lugnt, att var jag rädd på något sätt, så kunde åberopa potentiella lämnas ur räkningen, så länge det fanns svenskar på prarien med troskärvar.

Nåja, Wickberg var inte sämre karl än vi kommo sams igen, så fort hettan gått över, och jag fortsatte att knoga för honom och kan för övrigt icke beskylva honom för annat än rejäl behandling. V var för övrigt en intelligent man, en person med beläsenhet och tankereda, som det var ett nöje att resonera med, då tillfälle gavs.

Den 20 oktober taga vi som sagt afsked av Netherhill, dess liv och leugen belägrade av folk. Vi funno på prarna våra ungefär desamma som i Winnipeg och passade på att "grizza upp oss" från topp till botten. Det blev cirka 50 dollar pr man, som med något större patriotisk själmedvetenhet bort följa med till Winnipeg. Jag är öfvertygad, att det gäller att komma ur smuts och trasor, ur svensken den som handlar efter ögonblickets ingivelse.

Som en mindre trevlig överraskning i Saskatoon kan antecknas följande episod: I ett gathörn för man "grans och hjältarnas språk", och då ärgens instinkt vändas dit, kommer det: "Är ni svenskar, polkar?" "Ja visst, blir svaret." Men så kommer en värdjan till våra portmonniser som är långt från tilltalande, då man ser, att pengarna skola användas till fylla. Jag ser ingenting och blir hotfullt bennet men låter ej skrämman mig. "Vill ni ha mat, polkar, så all right, vi så på en restaurang, jag betalar!" — Min labjudan anteckade, det är kontanter man vill åt för att tillfredsställa spritbehovet, men den gängen misslyckades man, och med ett "grinhanne" efter mig går jag från dem och det kapitel i det svenska folkets liv, som börjar på svenska krogar och i svenska staders mörka gränder, och som söker löva upp ännu i främmande land.

Efter ett halvt dygn resa är vi åter i Winnipeg bland vänner och bekanta. Vännen B. har i och med denna harvest slutat sin mission i Canada, och hans mission går nu till "gammländet" och dess arbetsmarknad. Hosten har kommit med en förordning på den svenska arbetsmarknaden, som, om den blir bestående, betyder, att Sverige nu är på god väg ur den ekonomiska depression, som följde krisens åt. Det är också märkligt emigrant, som valver planer på att återvända till vårt hemland, och man må hoppas, att deras förhoppningar om en arlig utkomst för hemmet ej komma på skam.

Sverige är dock Sverige, landet landet med värden utöver dollarns mängd, som komma alla till del i form av frihet, socialt skydd, natur och kultur, poesi och söndagsstämning. **Liljeström & Comp.**

Vid St. Johannes var folket redan samlat. Flera kommo upphörligen körande i buggi, i demokrat, i lumbervagn och automobil. Platsen runt "basementet" utgjorde en brokig karneval, en blandning av alla möjliga slags åkdon från giktratta buggytor till skinnade nya automobiler. Ja, det fanns ju automobiler, som icke voro så skinnade också. — SA började gudstjänsten. Pastor Falkeld talade. Efter gudstjänsten serverade kvinnorna kaffe med allt reglementerat tillbehör, och både maten och kaffet voro förtärliga. Kvinnoföreningen underhöll. Ena hörnet av lokalen var avbakat till kök, och här svettades kvinnorna öfver kokande kaffet och maten.

På de närvarandes vägnar övertråkade efter en stunds förlopp pastor Falkeld en penningregåva till familjen Rosvold, vilken av Lars Rosvold mottogs under djup rördelse och tacksag med några lamporna öf. Gåvan överlämnades som ett tecken på mening, betens symfoni för familjen, som varit hemskt på sjukdom och död. Det hela var en enkel men högtidlig stund, som väckte stämningar och känslor, som det alltid är gott att få känna sig genomströmd av.

Ingvar Olsson.

Några anteckningar från skördeafället.

For Svenska Canada Tidningen.

Netherhill, Sask., lördagsmorgonen den 20 okt. 1923.

Vi vakna på hotellet i Netherhill. Den första morgonen på cirka tolv veckors tid, som man vaknar utan att ropet "Breakfast" sätter fart i plikrikansla och fortkomstledamöter. Gud, ved en god båd ändå är värd erkännande, blir den första reflektionen, sedan man konstaterat, att det ej är en dröm detta, att man alltså kabyssens smuts och elände och återknut förbindelserna med kulturen i form av en god söng med vita lakan.

Man sträcker på sig. Det är, som lyfte solen vaknade denna höstmorgon, en all vald för i går och föregående dagar. Nu var stunden kommen för den vila och rekreation, som det ljusa inslaget i en grovbarbetens mödosamma liv, nu skulle man njuta av livet och de vackra dagar som vår Herre möjligen sparar för att ge hosten den färg av meditation och frid, som god denna Årsted ålskad av drommaren och naturvännern.

Tolv veckor i harvest och trösk, så gott som utan inslag av de extra vildograr, som regn och övader väljar, betyder också en arbetsinsatning, som är värd vila som lön. Tanken blir tillbaka och värderat det slit och möda, som på dessa veckors inbåd. Då och då stannar dess flykt inför en och annan polgar, värd att skratta eller gråta åt. Sparsammast är det humoristiska inslaget. Det intensiva arbetet skapar andra känslor, som tränger undan intellektet och dess fördringar på livet. En och annan handdel kastar dock en humorns glimt över det hårda livet. Jag minns en morgon hos farmaren Croner, efter frukosten kl. 6 på morgonen. Jag möter på gården Fritz Revel, en rask hälsingepojke, nyligen kommen från Sverige och direkt befordrad till Netherhill efter en dags uppehåll i Winnipeg. "Hör du då," säger Fritz, "va så gubban att mej klokkan fem i morse?" — "Blockfisk", så han — börjar han med å skälla? — Jag lugnade hans hälsingebudet med att dissekera "blockfisk" till "breakfast", vilket betyder frukost på svenska. Ias historien har den lilla olagenheten att serveras på natten. Fritz var nöjd med min tolkning av oförskämtheten "blockfisk" var inte död med det. I kabyssen upptogs benämning

DAR MAN BRYTER DIAMANTER

Några "snapshots" från Kimberley-fälten i Syd-Afrika.

I tidningarna läste man för en tid sedan om en ny "rush" till Sydafrika och närmare bestämt till ett nyupptäckt diamantgruvfält i närheten av de föregående gruvfälten vid Kimberley, där de största skatterna av diamanter hittills plockats fram ur jordens inandöme.

Hur ha nu de blivande diamanterna upptäckt? Frågar man sig, Jo, säger Geografiska sällskapet i Washington, diamanter utvorna, särskilt de vid Kimberley i Sydafrika, äro föredetta vulkaner, som för länge sedan slocknat. Då dessa vulkaner emellertid voro i sin krafts dagar, skapade naturen i deras inandömen väldiga laboratorier, där tusentals av dessa hårda, vita kolkrastaler, som benämnas diamanter, skapades under det oerhörda trycket.

De ytterst värdefulla små stenarna ligger inbäddade i den värdelösa berggrunden, som går under benämningen "blue ground". Litet var kännert till uttrycket: att hitta en nål i en höstack. Detta kunde man med skäl tillämpa på diamantrivningen i fars och farfers dagar. Men i likasom det är möjligt att med en god magnet finna en nål i en höstack, så har det lyckats senare tiders ingenjörer att finna ut mekaniska hjälpmedel för att skilja de små diamanterna från de väldiga mängder värdelösa bergart, i vilka de finnas inbäddade.

Huru ofantligt väl naturen lyckats gömma dessa kristaller, fram går därav, att jord- och bergmassorna, efter det de förts upp från djupen, spridas ut på marken, där de få ligga från 4 månader till ett år, utsatta för väder och vind. Diamanterna ligga emellertid i säkert förvar, ty det har ännu icke lyckats för någon att finna en enda diamanter genom att söka i dessa massor. När berg- och jordmassorna fått ligga en viss tid utsatta för väder och vind, så smulas innehållit sönder, och för att underlätta processen, dräper man stora mängder tillagren. När jorden blivit tillräckligt sönderblandad, körs den till "fabriken" för mekanisk behandling. Här blandas jorden med vatten i stora blandningsmaskiner och bredes sedan ut över trädgård med fina maskor.

Sedan på detta sätt lyckats få bort det mesta möjliga av främmande material, läter man återstoden passera över vibrerande bord, täckta med ett tjockt fettlager. Diamanterna, nämligen den märkliga erenskapen, är de fastna vid den fetta ytan, under det att det värdelösa avfallet faller utav borden. Fettet med dess dyrbarta last av diamanter skrapas sedan av och tömmas i behållare med perforerade väggar. Då innehållet upphettas, smälter fettet undan, och i botten kvarlämnas då en liten samling diamanter, resultatet kanske av månaders hårt arbete.

Huru ofantligt sällsynta diamanterna äro även i de diamanterande berglagren, framgår kanske bäst, om man jämför kvantiteten diamanter med volymen av de berg- och jordmassor, som måste undanförlas, innan diamanterna ätkommas. Ett av de största gruvfältet i Kimberley grävde ett år fram så mycket jord och berg, att det upplagt skulle bilda en väldig kub med 430 fot sida. Eller med andra ord föreställ er en trettioåringars skyskrapa upptagande ett helt block. I denna väldiga bergmassa fann man under året ej mera diamanter än vad som gott rymdes i två till tre ordinarie bordsåldor. Men innehållet, för vars skull detta berg av jord och sten grävdes undan, var värt sina 25,000,000.

Ett av de mest egendomliga dragen i gruvarbetet på Kimberleyfältet är arbetsförhållandena. Enar diamanter så lätt kunna ställas upp till arbetet, som äro villiga att binda sig för arbete under minst tre månader. Därmed menas, att arbetaren under denna tid icke får lämna fältet eller barackerna, som äro omgivna av inhägnader och murar. I de största barackerna leva och vistas ända till tre tusen män. Dessa baracker äro icke endast omgivna av höga murar, utan äro övertäckta med fint trädgård för att förhindra inrevarande arbetarne från att samarbeta med utomvarande kolleger.

Den som går in eller ut måste undergå samma procedur som en, som från ett främmande land har att genomgå sträng tillvisitation. Han måste passera hälsövrdssexaminatorer, och om han befines ha någon sjukdom, så nekas han inträde. Endast vissa slags varor kunna föras in på gruvområdet, och skor och andra liknande persedlar få icke föras ut. Endast kläder, som kunna noggrant genomskådas, få utföras. På de största arbetsplatserna, där man kan finna arbetare, som vistats på samma plats i årtal, finnas affärer, kyrkor, skolor, sjukhus, idrottsplatser och badbassänger. Arbetsplatsen står under ledning av en person, som bekläder den dubbla värdigheten av "mayor" och "judge", och som i egenkap härvär har att skippa rättvisa i de ej alltför ovanliga tvistefrågorna.

Ett litet misstag. Man har i en skola i Skåne haft i laxa om dixerad eller svarta döden och lärarinna skall en höra barnen: "Vad var det då för en farst, som härjade i Europa på mitten av 1300-talet?" Lille Erik, efter en funderare och bred skånka: — Då va svarstjofka.

DAR MAN BRYTER DIAMANTER

Några "snapshots" från Kimberley-fälten i Syd-Afrika.

I tidningarna läste man för en tid sedan om en ny "rush" till Sydafrika och närmare bestämt till ett nyupptäckt diamantgruvfält i närheten av de föregående gruvfälten vid Kimberley, där de största skatterna av diamanter hittills plockats fram ur jordens inandöme.

Hur ha nu de blivande diamanterna upptäckt? Frågar man sig, Jo, säger Geografiska sällskapet i Washington, diamanter utvorna, särskilt de vid Kimberley i Sydafrika, äro föredetta vulkaner, som för länge sedan slocknat. Då dessa vulkaner emellertid voro i sin krafts dagar, skapade naturen i deras inandömen väldiga laboratorier, där tusentals av dessa hårda, vita kolkrastaler, som benämnas diamanter, skapades under det oerhörda trycket.

De ytterst värdefulla små stenarna ligger inbäddade i den värdelösa berggrunden, som går under benämningen "blue ground". Litet var kännert till uttrycket: att hitta en nål i en höstack. Detta kunde man med skäl tillämpa på diamantrivningen i fars och farfers dagar. Men i likasom det är möjligt att med en god magnet finna en nål i en höstack, så har det lyckats senare tiders ingenjörer att finna ut mekaniska hjälpmedel för att skilja de små diamanterna från de väldiga mängder värdelösa bergart, i vilka de finnas inbäddade.

Huru ofantligt väl naturen lyckats gömma dessa kristaller, fram går därav, att jord- och bergmassorna, efter det de förts upp från djupen, spridas ut på marken, där de få ligga från 4 månader till ett år, utsatta för väder och vind. Diamanterna ligga emellertid i säkert förvar, ty det har ännu icke lyckats för någon att finna en enda diamanter genom att söka i dessa massor. När berg- och jordmassorna fått ligga en viss tid utsatta för väder och vind, så smulas innehållit sönder, och för att underlätta processen, dräper man stora mängder tillagren. När jorden blivit tillräckligt sönderblandad, körs den till "fabriken" för mekanisk behandling. Här blandas jorden med vatten i stora blandningsmaskiner och bredes sedan ut över trädgård med fina maskor.

Sedan på detta sätt lyckats få bort det mesta möjliga av främmande material, läter man återstoden passera över vibrerande bord, täckta med ett tjockt fettlager. Diamanterna, nämligen den märkliga erenskapen, är de fastna vid den fetta ytan, under det att det värdelösa avfallet faller utav borden. Fettet med dess dyrbarta last av diamanter skrapas sedan av och tömmas i behållare med perforerade väggar. Då innehållet upphettas, smälter fettet undan, och i botten kvarlämnas då en liten samling diamanter, resultatet kanske av månaders hårt arbete.

Huru ofantligt sällsynta diamanterna äro även i de diamanterande berglagren, framgår kanske bäst, om man jämför kvantiteten diamanter med volymen av de berg- och jordmassor, som måste undanförlas, innan diamanterna ätkommas. Ett av de största gruvfältet i Kimberley grävde ett år fram så mycket jord och berg, att det upplagt skulle bilda en väldig kub med 430 fot sida. Eller med andra ord föreställ er en trettioåringars skyskrapa upptagande ett helt block. I denna väldiga bergmassa fann man under året ej mera diamanter än vad som gott rymdes i två till tre ordinarie bordsåldor. Men innehållet, för vars skull detta berg av jord och sten grävdes undan, var värt sina 25,000,000.

Ett av de mest egendomliga dragen i gruvarbetet på Kimberleyfältet är arbetsförhållandena. Enar diamanter så lätt kunna ställas upp till arbetet, som äro villiga att binda sig för arbete under minst tre månader. Därmed menas, att arbetaren under denna tid icke får lämna fältet eller barackerna, som äro omgivna av inhägnader och murar. I de största barackerna leva och vistas ända till tre tusen män. Dessa baracker äro icke endast omgivna av höga murar, utan äro övertäckta med fint trädgård för att förhindra inrevarande arbetarne från att samarbeta med utomvarande kolleger.

Den som går in eller ut måste undergå samma procedur som en, som från ett främmande land har att genomgå sträng tillvisitation. Han måste passera hälsövrdssexaminatorer, och om han befines ha någon sjukdom, så nekas han inträde. Endast vissa slags varor kunna föras in på gruvområdet, och skor och andra liknande persedlar få icke föras ut. Endast kläder, som kunna noggrant genomskådas, få utföras. På de största arbetsplatserna, där man kan finna arbetare, som vistats på samma plats i årtal, finnas affärer, kyrkor, skolor, sjukhus, idrottsplatser och badbassänger. Arbetsplatsen står under ledning av en person, som bekläder den dubbla värdigheten av "mayor" och "judge", och som i egenkap härvär har att skippa rättvisa i de ej alltför ovanliga tvistefrågorna.

Ett litet misstag. Man har i en skola i Skåne haft i laxa om dixerad eller svarta döden och lärarinna skall en höra barnen: "Vad var det då för en farst, som härjade i Europa på mitten av 1300-talet?" Lille Erik, efter en funderare och bred skånka: — Då va svarstjofka.

DAR MAN BRYTER DIAMANTER

Några "snapshots" från Kimberley-fälten i Syd-Afrika.

I tidningarna läste man för en tid sedan om en ny "rush" till Sydafrika och närmare bestämt till ett nyupptäckt diamantgruvfält i närheten av de föregående gruvfälten vid Kimberley, där de största skatterna av diamanter hittills plockats fram ur jordens inandöme.

Hur ha nu de blivande diamanterna upptäckt? Frågar man sig, Jo, säger Geografiska sällskapet i Washington, diamanter utvorna, särskilt de vid Kimberley i Sydafrika, äro föredetta vulkaner, som för länge sedan slocknat. Då dessa vulkaner emellertid voro i sin krafts dagar, skapade naturen i deras inandömen väldiga laboratorier, där tusentals av dessa hårda, vita kolkrastaler, som benämnas diamanter, skapades under det oerhörda trycket.

De ytterst värdefulla små stenarna ligger inbäddade i den värdelösa berggrunden, som går under benämningen "blue ground". Litet var kännert till uttrycket: att hitta en nål i en höstack. Detta kunde man med skäl tillämpa på diamantrivningen i fars och farfers dagar. Men i likasom det är möjligt att med en god magnet finna en nål i en höstack, så har det lyckats senare tiders ingenjörer att finna ut mekaniska hjälpmedel för att skilja de små diamanterna från de väldiga mängder värdelösa bergart, i vilka de finnas inbäddade.

Huru ofantligt väl naturen lyckats gömma dessa kristaller, fram går därav, att jord- och bergmassorna, efter det de förts upp från djupen, spridas ut på marken, där de få ligga från 4 månader till ett år, utsatta för väder och vind. Diamanterna ligga emellertid i säkert förvar, ty det har ännu icke lyckats för någon att finna en enda diamanter genom att söka i dessa massor. När berg- och jordmassorna fått ligga en viss tid utsatta för väder och vind, så smulas innehållit sönder, och för att underlätta processen, dräper man stora mängder tillagren. När jorden blivit tillräckligt sönderblandad, körs den till "fabriken" för mekanisk behandling. Här blandas jorden med vatten i stora blandningsmaskiner och bredes sedan ut över trädgård med fina maskor.

Sedan på detta sätt lyckats få bort det mesta möjliga av främmande material, läter man återstoden passera över vibrerande bord, täckta med ett tjockt fettlager. Diamanterna, nämligen den märkliga erenskapen, är de fastna vid den fetta ytan, under det att det värdelösa avfallet faller utav borden. Fettet med dess dyrbarta last av diamanter skrapas sedan av och tömmas i behållare med perforerade väggar. Då innehållet upphettas, smälter fettet undan, och i botten kvarlämnas då en liten samling diamanter, resultatet kanske av månaders hårt arbete.

Huru ofantligt sällsynta diamanterna äro även i de diamanterande berglagren, framgår kanske bäst, om man jämför kvantiteten diamanter med volymen av de berg- och jordmassor, som måste undanförlas, innan diamanterna ätkommas. Ett av de största gruvfältet i Kimberley grävde ett år fram så mycket jord och berg, att det upplagt skulle bilda en väldig kub med 430 fot sida. Eller med andra ord föreställ er en trettioåringars skyskrapa upptagande ett helt block. I denna väldiga bergmassa fann man under året ej mera diamanter än vad som gott rymdes i två till tre ordinarie bordsåldor. Men innehållet, för vars skull detta berg av jord och sten grävdes undan, var värt sina 25,000,000.

Ett av de mest egendomliga dragen i gruvarbetet på Kimberleyfältet är arbetsförhållandena. Enar diamanter så lätt kunna ställas upp till arbetet, som äro villiga att binda sig för arbete under minst tre månader. Därmed menas, att arbetaren under denna tid icke får lämna fältet eller barackerna, som äro omgivna av inhägnader och murar. I de största barackerna leva och vistas ända till tre tusen män. Dessa baracker äro icke endast omgivna av höga murar, utan äro övertäckta med fint trädgård för att förhindra inrevarande arbetarne från att samarbeta med utomvarande kolleger.

Den som går in eller ut måste undergå samma procedur som en, som från ett främmande land har att genomgå sträng tillvisitation. Han måste passera hälsövrdssexaminatorer, och om han befines ha någon sjukdom, så nekas han inträde. Endast vissa slags varor kunna föras in på gruvområdet, och skor och andra liknande persedlar få icke föras ut. Endast kläder, som kunna noggrant genomskådas, få utföras. På de största arbetsplatserna, där man kan finna arbetare, som vistats på samma plats i årtal, finnas affärer, kyrkor, skolor, sjukhus, idrottsplatser och badbassänger. Arbetsplatsen står under ledning av en person, som bekläder den dubbla värdigheten av "mayor" och "judge", och som i egenkap härvär har att skippa rättvisa i de ej alltför ovanliga tvistefrågorna.

Ett litet misstag. Man har i en skola i Skåne haft i laxa om dixerad eller svarta döden och lärarinna skall en höra barnen: "Vad var det då för en farst, som härjade i Europa på mitten av 1300-talet?" Lille Erik, efter en funderare och bred skånka: — Då va svarstjofka.

DAR MAN BRYTER DIAMANTER

Några "snapshots" från Kimberley-fälten i Syd-Afrika.

I tidningarna läste man för en tid sedan om en ny "rush" till Sydafrika och närmare bestämt till ett nyupptäckt diamantgruvfält i närheten av de föregående gruvfälten vid Kimberley, där de största skatterna av diamanter hittills plockats fram ur jordens inandöme.

Hur ha nu de blivande diamanterna upptäckt? Frågar man sig, Jo, säger Geografiska sällskapet i Washington, diamanter utvorna, särskilt de vid Kimberley i Sydafrika, äro föredetta vulkaner, som för länge sedan slocknat. Då dessa vulkaner emellertid voro i sin krafts dagar, skapade naturen i deras inandömen väldiga laboratorier, där tusentals av dessa hårda, vita kolkrastaler, som benämnas diamanter, skapades under det oerhörda trycket.

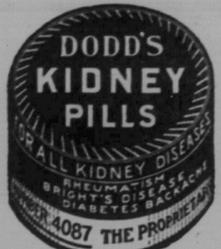
De ytterst värdefulla små stenarna ligger inbäddade i den värdelösa berggrunden, som går under benämningen "blue ground". Litet var kännert till uttrycket: att hitta en nål i en höstack. Detta kunde man med skäl tillämpa på diamantrivningen i fars och farfers dagar. Men i likasom det är möjligt att med en god magnet finna en nål i en höstack, så har det lyckats senare tiders ingenjörer att finna ut mekaniska hjälpmedel för att skilja de små diamanterna från de väldiga mängder värdelösa bergart, i vilka de finnas inbäddade.

Huru ofantligt väl naturen lyckats gömma dessa kristaller, fram går därav, att jord- och bergmassorna, efter det de förts upp från djupen, spridas ut på marken, där de få ligga från 4 månader till ett år, utsatta för väder och vind. Diamanterna ligga emellertid i säkert förvar, ty det har ännu icke lyckats för någon att finna en enda diamanter genom att söka i dessa massor. När berg- och jordmassorna fått ligga en viss tid utsatta för väder och vind, så smulas innehållit sönder, och för att underlätta processen, dräper man stora mängder tillagren. När jorden blivit tillräckligt sönderblandad, körs den till "fabriken" för mekanisk behandling. Här blandas jorden med vatten i stora blandningsmaskiner och bredes sedan ut över trädgård med fina maskor.

Sedan på detta sätt lyckats få bort det mesta möjliga av främmande material, läter man återstoden passera över vibrerande bord, täckta med ett tjockt fettlager. Diamanterna, nämligen den märkliga erenskapen, är de fastna vid den fetta ytan, under det att det värdelösa avfallet faller utav borden. Fettet med dess dyrbarta last av diamanter skrapas sedan av och tömmas i behållare med perforerade väggar. Då innehållet upphettas, smälter fettet undan, och i botten kvarlämnas då en liten samling diamanter, resultatet kanske av månaders hårt arbete.

Huru ofantligt sällsynta diamanterna äro även i de diamanterande berglagren, framgår kanske bäst, om man jämför kvantiteten diamanter med volymen av de berg- och jordmassor, som måste undanförlas, innan diamanterna ätkommas. Ett av de största gruvfältet i Kimberley grävde ett år fram så mycket jord och berg, att det upplagt skulle bilda en väldig kub med 430 fot sida. Eller med andra ord föreställ er en trettioåringars skyskrapa upptagande ett helt block. I denna väldiga bergmassa fann man under året ej mera diamanter än vad som gott rymdes i två till tre ordinarie bordsåldor. Men innehållet, för vars skull detta berg av jord och sten grävdes undan, var värt sina 25,000,000.

Ett av de mest egendomliga dragen i gruvarbetet på Kimberleyfältet är arbetsförhållandena. Enar diamanter så lätt kunna ställas upp till arbetet, som äro villiga att binda sig för arbete under minst tre månader. Därmed menas, att arbetaren under denna tid icke får lämna fältet eller barackerna, som äro omgivna av inhägnader och murar. I de största barackerna leva och vistas ända till tre tusen män. Dessa baracker äro icke endast omgivna av höga murar, utan äro övertäckta med fint trädgård för att förhindra inrevarande

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, brigtiga sjukdomar, diabetes, ryggrad, Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen. PUBLISHERED WEEKLY BY THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd. 215 Logan Ave., Winnipeg, Man. Phone 4-1111.

PRENUMERATIONSPRIS. Helt år i förskott \$2.00. Helt år i förskott 1.00. Helt år i förskott 1.00. Helt år i förskott 1.00.

ANNONSER I BEGRÄNSAD RUM. 3 gånger \$1.50. 5 gånger \$2.00. 10 gånger \$3.00. 15 gånger \$4.00.

Torsdagen den 1 November, 1923.

STRESSEMANS diktaturregering

har sannoligen vad den gör i dessa dagar att hålla sig kvar i saken och föröka utroddet det kaos, som är rådande i Tyskland.

Det monarkistiska Bajern har en längre tid uppträtt självständigt mot centralregeringen och vägrar att ålyda de militära myndigheternas befallningar.

De bredare folklagen i Sverige äro endast svagt intresserade av Folkförbundet, förklarade Dr Key för korrespondenten, men vissa herrar politiskt äro synnerligen besvikna.

Den gången förlorade Sverige och fann sig trott i domstolsutslaget. Nu fråga sig svenskarna fortfarande enligt korrespondentens ord, vad det tjänade till, då tydligen ett enda land är maktigt nog att sätta sig på tvären mot Folkförbundet och till på köpet göra det utan en enda protest från hela Europa.

Dr Key har ju som bekant aldrig varit någon beundrare av Folkförbundet, och han uttryckte ej för korrespondenten någon som helst beundran över resultaten i Geneve.

Dr Key har vidare enligt samma källa uttryckt avslutad en bok, som blev han hyllad endast av sitt eget politiska parti.

Om du har plågor i ryggen - huvudvärk - svindel eller svårblodigt blod - begär GIN PILLS. De skola göra dig nytta. 50 cents burkar hos alla druggister och apotek. NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited, Toronto, Canada.

kommissionär diktandes vid namn Carl Helms, och gen. Möller, som är kommandör för riksvärnet i Saxe, förbjöd legislaturens sammanträdesde.

Senare meddelas, att Zeignerregeringen arresterats av Riksvärnet och avsatt. Vid 2-tiden i mån dags ockuperades parlamentsbyggnaden, ministern och postkontoret av flera kompanier av Riksvärnet, och alla lagar bevakades samt sattes under skydd av maskingevär.

Stora ansträngningar göras att kunna fruktas skall sprida sitt inflytande runt landet. Alla dessa uttågningar konfiskeras och undertrycks, och soldaterna ockupera dess kontor, men kommunisterna förlora likväl ej stridslust utan äro på goda vägar mot den oögliga handlingen.

Sveriges ställning till folkförbundet.

En korrespondent till en av dagtidningarna i Chicago målar efter ett besök i Stockholm ut landets ställning till FN. F. Doktor Emil Key Aberpas.

En av Chicago Tribunes korrespondenter, som besökt Stockholm, telegraferar därifrån, att Sverige tappat allt förtroende till Nationernas förbund, och att den tidpunkt sannolikt är långt borta, då Sverige skall draga sig ur detabba.

Sverige, säger han, är bittert besviken över folkförbundets misslyckande inför Mussolinis hot. Sverige tillhör visserligen förtroendeförbundet, men det behövs ej mycket för att det skall draga sig tillbaka och föröka sig på det skandinaviska förbundet, som räddade de tre nordiska länderna undan från ett nordiskt världskriget, och som utgör tre besläktade nationers neutrala förbund till inbördes skydd.

Den gången förlorade Sverige och fann sig trott i domstolsutslaget. Nu fråga sig svenskarna fortfarande enligt korrespondentens ord, vad det tjänade till, då tydligen ett enda land är maktigt nog att sätta sig på tvären mot Folkförbundet och till på köpet göra det utan en enda protest från hela Europa.

Hjalmar Branting, heter det längre ned, som är en av förbundets stödjare och en framstående advokat, har gjort sitt bästa för att dämpa upp flodvågen av missnöje, men förväges. Branting sitter ej längre i regeringen, dit han dock längtar att komma åter. Han är socialdemokrat, och från den synpunkten är det ju givet, att Folkförbundets idéer måste tilltala honom. Hade han understöts av ett allmänt folkförtroude för Nationernas förbund, så hade han givetvis, fortsätter tidningsartikeln, fört ett lysande mottagande, men nu blev han hyllad endast av sitt eget politiska parti.

Dr Key har ju som bekant aldrig varit någon beundrare av Folkförbundet, och han uttryckte ej för korrespondenten någon som helst beundran över resultaten i Geneve.

Dr Key har vidare enligt samma källa uttryckt avslutad en bok, som blev han hyllad endast av sitt eget politiska parti.

Om du har plågor i ryggen - huvudvärk - svindel eller svårblodigt blod - begär GIN PILLS. De skola göra dig nytta. 50 cents burkar hos alla druggister och apotek. NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited, Toronto, Canada.

Dr Key har vidare enligt samma källa uttryckt avslutad en bok, som blev han hyllad endast av sitt eget politiska parti.

Om du har plågor i ryggen - huvudvärk - svindel eller svårblodigt blod - begär GIN PILLS. De skola göra dig nytta. 50 cents burkar hos alla druggister och apotek. NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited, Toronto, Canada.

I samband härmed bör det kanske påpekas, att planer äro uppe i Sverige på att öppna direkt handelsförbindelse mellan svenska hamnar och Syd-Pacifik-kusten.

Svenska föreningens i Chile handelsutskott har nämligen i skrivelse till statsrådet Woblin uttalat en förhoppning att få påverka statsrådets medverkan för erövande av återupprättande av en direkt linje mellan Sverige och Syd-Pacifik-kusten.

Sedan den svenska linjen för snart två år sedan upphörde med sina direkta turer på Chilens kust, står den svenska exporten till och över Hamburg, Amsterdam och Canada, där omkastning sker i tyska, holländska, engelska och panama-chilenska båtar. Genom omkastningen blir godset icke blott utsatt för averkan, utan även för försyning.

Vad Sverige gjort för de lidande i Ryssland.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Till detta barnhem, vartill röda korset skänkt utrustning, ha de ryska myndigheterna upplåtit byggnaden samt skänkt ett jordområde, vars avkastning i förening med medel, som nu finnas till hemmets disposition, beräknas trygga barnhemmet beständ även för framtiden.

Sedan den svenska linjen för snart två år sedan upphörde med sina direkta turer på Chilens kust, står den svenska exporten till och över Hamburg, Amsterdam och Canada, där omkastning sker i tyska, holländska, engelska och panama-chilenska båtar. Genom omkastningen blir godset icke blott utsatt för averkan, utan även för försyning.

Sedan den svenska linjen för snart två år sedan upphörde med sina direkta turer på Chilens kust, står den svenska exporten till och över Hamburg, Amsterdam och Canada, där omkastning sker i tyska, holländska, engelska och panama-chilenska båtar. Genom omkastningen blir godset icke blott utsatt för averkan, utan även för försyning.

Vad Sverige gjort för de lidande i Ryssland.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Den svenska hjälpsamheten i Ryssland har nu - i och med att Samarapexpeditionens chef, ingenjör R. Ullgren, återkommit till Sverige - avslutats efter att ha pågått sedan slutet av år 1921. Söpn ett synligt och, som man hoppas, varaktigt minne av det svenska hjälparbetet i rysslandets nöd.

Vad man tänker endast

Av Thor G. Anderson.

A du stora Man, som vandrar här på denna jord! Hur du tycker om att hela universum cirklar omkring dig, precis som om du vore det centrum, varom alltting cirkulerar. Du är en Gud i dina egna ögon. För dig ensamt är det, som solen sänder sina strålar. Och tänk, vilka storrådade saker, som intressera dig, tex. brännvin, boxnings kampar, kortspel och många andra liknande saker, vari du låter din smula av intelligens intressera sig. På mån ha några högre intressen. Atminstone loka några, som skulle hjälpa till att höja människans lygthet till en högre kulturell nivå.

En annan sak, som intresserar alla män, är kvinnan. Att mannen står i någon sorts tacksamhetsbunden till kvinnan för vad han är, är närlagning som majoriteten av män skulle förneka. Jag tror, att det är Goethe som har sagt någonting i den här stilen: att kvinnan är människans besynderliga i barndomen, hans lycka i manndomen och hans sköterska i alderdomen. Och det är nog en hel del sanning i vad han har sagt. För mannen i allmänhet är svårt att erkänna en sådan tacksamhetsbunden, för han har vuxit upp med den idén, att han är skapelsens underbara krona. Men i verkligheten så är människan ett skapat av naturen, som ett verktyg till naturens bruk, som ett verktyg till naturens bruk, som ett verktyg till naturens bruk.

En annan kvinna, hans mor, försör honom med föda, taser på honom kläder, strumpor och en liten mössa, för att hans lilla hjälpslösa varelse skall växa upp för att ett sedan betala alla dessa bevar med tacksamhet. Tålmodigt tazar de vara på honom, månad efter månad. Är efter år, medan han ligger och sträcker på sig, och under tiden så tänker han inte på annat än sig själv.

I barndomen är det samma moder, som uppmuntrar honom, torkar hans tårar och torkar honom om näsan, när gråtnen är över. En annan kvinna, skollärarinnan, försöker med all sin förmåga att plugga lilla kunskap in i hans tränga hjärna. En annan kvinna, när han blivit bortåt sexton eller över, lysnar tålmodigt till honom, när han omtalar vad en underbar man han är, för att slutligen gifva sig med honom. Och när han kommer till medelåldern, så är det samma kvinna, som tålmodigt lysnar till honom och smickrar honom med att han fortfarande ser ung ut, och att han är en enastående förståndig människa.

Och när han börjar att bli gammal och skropplig, så är det någon vanlig kvinna, som sköter om honom, och till slut är det någon av dem, som sluter hans ögon och är verkligen konstigt nog, sorgsen. Nog tycks det, att mannen skulle återbetala kvinnan för allt hennes arbete, men så är icke förhållandet. Affärsmännen exploaterar kvinnan, de pressa ut så mycket arbete, som de kunna, för att sedan kasta henne åt sidan. Och andra brutala män använda kvinnorna på det mest skamlösa och skamfulla sätt, och obehärligt kasta bort dem, när de äro slut med dem.

Det härstås arbetet med de långa arbetstimarna och den långa muskler, arbete, som sliter ut muskler och nervor, är vad mannen gör kvinnan för alla hennes mödor. Den egoistiska mannen har genom sekulernas löp kämpat och dött och kallat sig själv en hjälte, endast för att få makten över alltting, som finns på denna jord. I denna sin strävan har han även gjort kvinnan till sin slav. Det är hans största felfest. I stället för sin slav skulle han gjort kvinnan till sin jämlik, till sin kamrat i kampen för tillvaron. Men det lyssnar över kvinnans läger. De ha redan tillnagat sig vissa privilegier, som voro otänkbara för endast några årtionden tillbaka.

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till nybyggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej förbi-sett sitt ansvar gent emot nybyggarna barn. Till tröts av, att Saskatchewan är en av de yngsta provinserna i landet, så står den likväl ej efter någon av de andra provinserna, då det gäller undervisningsanstället, som den har upprättat i stort antal skolor i städerna som på landsbygden.

Det är regeringens uppgift att se till, att varje barn i provinsen får en god allmän skolorundervisning, och att de som ha särskilda begåvningar måtte få tillfälle att besöka högre läroverk. På grund härav har regeringen gjort allt för att bygga skolor så nära skolbarnen som möjligt. Skolorna uppmuntras till att upprätthålla läriga skolor med goda lärare; re-

gelnheten skolgång fördras av barnen och höskoleutbildning i städer, varav inna höskolor finnas, uppmuntras genom att regeringen lämnar substansiellt understöd i form av utslag. Verkligheten är dock en annan, eftersom den och dess fysiska vilbehovande. Regeringen har kommit underfund med, att många av barn, som ej fallboras sin skolgång, förhindras att så göra på grund av fysiska defekter. Med detta faktum för öronen har regeringen utsett en direktör för skolhygien och har an-

ställt ett stort antal sjukvårdare. Dessa besöka landstrikten, undersöka barnen och rapportera till föräldrarna, i händelse de finna, att barnen lida av en eller annan sjukdom, och råda dem i så fall att söka doktor eller tandläkare för att råda bot för dessa åkommor, så att barnen kunna bli tillfälle att benytta sig av regelbunden skolgång och slunda bli bättre utrustade att möta de problem som möta dem i livet.

I avsikt att hjälpa alla nykommare och framförande människor av alla åldrar, som icke kunna läsa, skriva eller tala engelska språk, har regeringen upprättat aftonskolor över hela provinsen för att sätta dessa personer i tillfälle att lära sig svenska och slunda känna sig mera hemmastadda i landet.

Om någon önskar närmare upplysningar angående Saskatchewanens skolsystem, så tillkänni "The Department of Education," Regina, Sask. Hon. S. J. Latta, Minister. A. H. Ball, Deputy Minister.

DRAGSPEL

Pianodragspel till salu eller kunna tillverkas enligt beställning. 1. Tillverkat av mahogny med vackert utförda inläggningar. Har fyra rader skåpstämmer, av vilka ena raden kontrolleras av en klaff på pianosidan, samt 108 basstämmer med fem rader, besittande ett fallstängt och kraftigt musikinstrument som det äro priset av \$225.00.

C. SYLVESTER 597 McDERMOT AVE., WINNIPEG, MAN. (Dragspelmakare.)

Vad friheter de hava vunnit, äro icke äro segerpris från strider, som de vunnit emot trängsuta, egenkåra män.

EN MASKIN, SOM LÄR KUNNA BOTA SJUKA I London approvas f. n. en i Amerika upfunnen maskin, som ställer diagnoser och botar allahanda sjukdomar.

Behandlingen alldeles smärtrfri.

Från London telegraferas: Läkarevärlden i London är f. n. i stort samsatt med att experimentera med en ny revolutionerande metod att bota sjuka, som är upfunnen av en framstående amerikansk läkare doktor Albert Abrams. Med tillhjälp av en maskin, som doktor Abrams kallar "Oscilloclasten" (vibrationsbrytaren) påstår han sig kunna ställa diagnosen på sjukdomar på grundval av radiokvitteren i en patients blod. Radiumstrålarna passera genom apparaten och överföras på en normal, frisk man. Hareigenom uppstår nästan oögonblickligen reflexorner i vissa nervcentra, och det är nu möjligt för läkaren genom en undersökning av den friske människans kropp att konstatera sjukdomens beskaffenhet.

Dr Abrams teori är, att sjukdom uppstår genom förändring av elektronerna i den mänskliga vävnaden, och med hjälp av maskinen söker han återställa elektronerna i deras normala skick. Behandlingen, som är smärtrfri, tillgår på det sättet, att vibrationer sändas genom kroppen med samma hastighet, som de vibrationer ha, vilka framkallat sjukdomen. Avsikten härmed är att göra vibrationerna så intensiv, att denna till slut "skakar" och spränger sig själv. Fjorton av Englands mest framstående läkare använda redan denna metod i stor utsträckning, och de meddelas, att man hittills uppnått underbara resultat. I ett fall var helbredningsförelsen rent av mirakulös.

Ehuru maskinens fulla användbarhet ännu icke konstaterats, har den redan visat sig, att den kan begagnas gentemot alla sjukdomar. En särskild betydelse torde dock få i kampen mot sådana sjukdomar som kraft, tuberkulos, astma och bronchitis, gentemot vilka den visat sig ytterst verkningsfull. De flesta av de läkare, som använda metoden, förklara, att de från första början ställde sig ytterligt skeptiska mot systemet, men redan de första försöken visade, vad det kunde uträtta, och tacksamma patienter berättade för vänner och bekanta om sitt underbara tillfrisknande med det resultat, att folk vände sig till dedas behandlingen, som ett sätt att bli behandlade med abramsmaskinen. Poljden har blivit, att allt flera läkare börjat studera den nya metoden. Det fordras dock en del erfarenhet för att en läkare på ett tillfredsställande sätt skall kunna ställa en diagnos med hjälp av apparaten, men så snart man ställt diagnosen, är systemet i övrigt ganska enkelt.

Dr Abrams håller f. n. på med att konstruera en ny och bättre maskin, "Oscilloclafonen," som han hoppas kunna göra så fullkomligt, att den mänskliga mellanhand, som hittills fördrats för att ställa diagnosen, kommer att bli överflödig.

KING GEORGE HOTEL KING & ALEXANDER Rum per dag eller vecka. BASTA BETJÄNING ALLT MODERNT. Pris: \$10.00 och \$15.00 per dag. DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG.

STARLAND SPELAR NU BEBE DANIELS och ANTONIO MORENO I "EXCITERS" Extra attraktion: Charles Hutchinson i "SPEED". TINY TOTS FROLIC lördag kl. 3.45 e. m. Tag med er barnen. Måndag Tisdag Onsdag TVÅ STORA NUMMER. CHARLES RAY "GAS, OIL AND WATER" Visad för första gången i Winnipeg. "THE GIRL FROM THE GOLDEN WEST" med WARREN KERRIGAN. KOMMER SNART: "ENEMIES OF WOMEN"

Undervisningsarbetet i Saskatchewan

Medan Saskatchewan erbjuder många möjligheter till nybyggare, som ämnar skapa sig ett permanent hem i provinsen, så har regeringen ej förbi-sett sitt ansvar gent emot nybyggarna barn. Till tröts av, att Saskatchewan är en av de yngsta provinserna i landet, så står den likväl ej efter någon av de andra provinserna, då det gäller undervisningsanstället, som den har upprättat i stort antal skolor i städerna som på landsbygden.

Det är regeringens uppgift att se till, att varje barn i provinsen får en god allmän skolorundervisning, och att de som ha särskilda begåvningar måtte få tillfälle att besöka högre läroverk. På grund härav har regeringen gjort allt för att bygga skolor så nära skolbarnen som möjligt. Skolorna uppmuntras till att upprätthålla läriga skolor med goda lärare; re-

gelnheten skolgång fördras av barnen och höskoleutbildning i städer, varav inna höskolor finnas, uppmuntras genom att regeringen lämnar substansiellt understöd i form av utslag. Verkligheten är dock en annan, eftersom den och dess fysiska vilbehovande. Regeringen har kommit underfund med, att många av barn, som ej fallboras sin skolgång, förhindras att så göra på grund av fysiska defekter. Med detta faktum för öronen har regeringen utsett en direktör för skolhygien och har an-

MECCA

Det stora hemläkemedlet för sår, brännskador, hämorroider, skällning, frost-sår, blåsor, karbunklar etc.

SALJES ÖVERALLT.

Världspolitiska reflektioner

Speciellt för S. C. T.

Av S. W. Goerwell, B. A.

IV.

Upplysningstendensen i Tyska riket taga allvariga proportioner.

Frankrike följer gamla politiska Traditioner.

I Saken råda kommunisterna. Tyska kampen mot tyskar. I Bayern liksom i Sachsen tros att riksregeringens dekret. I Rheinlanden har en stor tysk landsrådskongress fallit från riksregeringens framskridna händer till de tyska fosterlandsförbundarnas att ställa till revolution mot riksregeringen o. förklara en fri republik för Rheinland. Tyskland blir alltså en fattigare med varierande värdefull kolgruva eller miljon miljoner. Tyska marken är praktiskt taget värdeless. Handeln är lamslagen, sedan ingen mer vägar kasta sina varor i marknaden, emedan priset för en ko i dag ej försäkras för att köpa brödet i morgon. Man återgår till byttsamhället, som ju är ytterst tungmanövrer, som ju är ytterst tungmanövrer, som ju är ytterst tungmanövrer, som ju är ytterst tungmanövrer.

Under detta sakernas läge skallar åter den franske premiärministern M. Poincaré röst genom den av ångest tyllda atmosfären. Han försöker världen, att "Frankrike ej ännu pruta en tum på sina krav mot Tyskland." Han har förut haft såväl att kalla Frankrikes politik vanvettig, som att påskåda det som ett uttryck för den demokratiska ångest. Under intryck av tillståndet i Tyskland och Frankrikes aldrig slappande strupgrepp på detta land ligger det nära till hands att antaga, att Frankrikes vanvettiga politik är delbetad, att Frankrike önskar se Tyskland i ekonomiskt och socialt kaos.

Frankrikes politik att åstadkomma upplysning inom det tyska riket är traditionellt fransk. Vid upprepade tillfällen i världshistorien har Frankrike med en sådan politik lyckats rädda sitt eget skinn och behålla sin predominanta ställning i den europeiska stormakten. Under det trettioåriga kriget tog katolska Frankrike under kardinal Richelieu parti för protestanterna emot den katolska ligan, ledd av tyske kejsaren. Splittringen bland de tyska staterna var säkerställd och höll i sig ända till Bismarcks tid vid mitten av förtioårsperioden. De mellanliggande århundradena såg franska krigslydnade av Proussens som Tysklands främsta makt, och det var mot Proussens frammarstyrkor Frankrike gick under Fredrik den stores regering, då halv- och hela Europa stred mot de proussiska vapnen, vilka dock efter ett av världshistoriens dittills blodigaste krig förblev segerrika. Under Napoleons krigsrika era föll dock även det maktiga Proussens till samman efter slaget vid Jena och Auerstedt (1806) och upprättades först efter Napoleons fall till sin forna styrka, ehuru ej till sin forna makt. 1815. Under det följande halvseklät pågick den industriella revolutionen i Europa, kapprustningen för det stora kriget av århundradet. Under denna kapprustning sökte dock en annan Bonaparte, Napoleon III i Frankrike, att sätta stopp för den tyska enhetsströrelsen, ledd av den store Fürst von Bismarck på ett så utomordentligt geniskt sätt. Detta Frankrikes försök misslyckades dock på det ytterligaste sätt. Frankrikes totala underkastelse 1871. Tyskarnas vordriga mot fransmännen den gången i jämförelse med vad Frankrike nu låter det besegrade Tyskland lida. Men

PILES OPERERA EJ

förän du försäkrat din underbara behandling. Min metod är förbättrad av alla världens läkare och sjukvårdare. Salvor och lämnader och andra lokala åtgärder ger endast tillfällig lindring.

Om du har Piles i någon form bestäm PRITT prov av Page's Pile Tablets och du kommer att värdigast på den bästa läkningen. Skriv idag!

E. R. Page, 394 D. Page Bldg. Marshall, Mich.

Frankrike söker förebygga ett nytt tvist genom att krossa Tyskland på gång för alla, om möjligt, och därför fräser den franska spjelen över Tysklands nod, över sköndringen inom rikets gränser, över barna och kvinnors död av svält. Därfor jublar Frankrike, när tysk börjar strida mot tysk, och när den utomordentliga tyska industrirevolutionen börjar falla samman, denna organisation, som dock är betingelsen för Tysklands storhet.

Frankrike följer som sagt i sin nuvarande politik gamla försöffade men effektiva traditioner. Men Frankrike blundar för det faktum, att i och med Tysklands upplysning denna gång kommer Tyskland att bli farigare än det någonsin förut varit. Tyskland har under fem års tid nekat lyssna till bolsjevikernas viskningar. De har varit alltför rädda om den kulturs, som gjort det tyska namnet ett i världen, om också icke älskat. För många tyskar har det under alla dessa år stått klart, att ett samfund med Ryssland är Tysklands enda räddning. Men man föredrog att tåligt lida än att släppa förödelsten i landet. Men i dag kanske tysken ser på bolsjevismen med mindre oro. Densamma har hunnit vraka lös stora delen av sin förörelselusta och är mera villig att lyssna till förnuftet. Det är ej ut tal om annat, än att bolsjevismen i Tyskland i dag skulle uttröda som ytterst modifierad bolsjevismen och i Tyskland ej skulle antars så förörelsebringande former, som var fallet i Ryssland för fem år sedan. Upplysningen av tyska riket är förta steg mot upplysning i socialt avseende, och med Tyskland politiskt och socialt i bolsjevismens armar, d. v. s. i allians med Sovjetryssland kunna fransmännen bjuda farväl åt sin dröm om herravälde i världen.

10,000 AMERIKANER TILL GÖTEBORGSTÄLLNINGEN

28,674 svenska resenärer.

Man kan förstå, att det inte är småsaker, som konsumeras i fråga om mat inom Göteborgstälningen sedan den öppnades, då man betänker att alla utställningsrestauranger nästan dagligen varit praktiskt taget fullsatta. Naturligtvis har det växlade något med frekvensen, men den statistik, som förts av huvudrestauranger, torde ge en proportionell bild av vilka mängder av matnyttiga ting, som de miljontals utställningsbesökarna konsumerat o. fått mer eller mindre dyrt betala.

Enbart på huvudrestaurangen har det på ett ungefär gått till 37,500 kg. smör, vilket anføres som ett bevis på frekvensen kring smörgåsborden eller i andra liknande sammanhang. Årkonsumtionen har icke varit mindre kraftig. Här kommer man upp till den svindlande siffran av 750,000 st. medan av kött "endast" gått åt 67,500 kg. 60,000 fåglar av olika slag ha emellertid fått släppa till livet för att tillfredsställa utställningsbesökarnas gummor, och samma siffror gäller även fiskarna, fastän man härvidlag måste räkna i kg. Dessa animaliska läckerheter ha för huvudrestaurangens vidkommande i inköp betingat ett pris av 188,750 kr. Av konserver ha ca 30,000 burkar förbrukats. Mjölkkonsumtionen går löst på omkring 70,500 liter, medan gräddens liggar betydligt över 105,000 liter. Vidare har det gått åt ungefär 15,000 kg. kaffe och ca 18,750 kg. bitsocker. Av ost ha utställningsbesökarna på huvudrestaurangen förtärt 19,000 kg.

Såsom man förstår, har utställningen varit ganska tråkigt besökt, och låt oss för nu skulda oss litet statistik ut de utställningssiffror, som hittills kommit oss till handa. Såhär då besöktes Göteborg under september, oktober och november under följande månader har antalet utländska resande varit: maj 4,454, juni 8,935, juli 11,651 och augusti 9,406, eller sammanlagt 40,581.

Under maj besöktes staden av bla. 711 danskar, 288 finlandare, 92 fransmän, 101 holländare, 683 norrmän, 332 engelsmän, 493 tyskar och 1,352 amerikanare. Under juni ditkommo 1,447 danskar, 1,027 finlandare, 128 holländare, 1,607 norrmän, 610 engelsmän, 821 tyskar och 2,787 amerikanare. Juli uppvissade följande siffror från de talrikast företrädade nationerna: 1,695 danskar, 972 finlandare, 106 fransmän, 381 holländare, 2,929 norrmän, 1,566 engelsmän, 843 tyskar, 113 österrikare och 2,368 amerikanare. Under augusti var antalet danska besökare 1,105, finlandare 748, holländare 163, norrmän 2,143, schweizare 100, engelsmän 1,593, tyskar 683 och amerikaner 2,100. September slutligen visar följande siffror rörande anlända främlingar: 1,261 danskar, 542 finlandare, 1,080 norrmän, 513 engelsmän, 709 tyskar och 1,428 amerikaner.

Andersson och Lundström sitta i en båt ute på öppna sjön och meta. Det nappat bra, men masken börjar ta slut. Då säger Lundström: "Hör du, Andersson, du kan göra en sitta kvar här, så skall jag röa land efter mera mask."

SVENSKT INTRESSE FÖR ST. LAWRENCE-KANALEN

En fråga, som i synnerligen hög grad intresserar de hemmasvenska affärsmännen, är frågan om den s.k. St. Lawrence-kanallen till Chicago, som skulle möjliggöra skeppsfart med stora Atlantbåtar på de stora sjöarna och slända Chicago.

De svenska exportörerna skulle nämligen genom kanallörens utvidgning vinna därpå mera än kanske någon annan europeisk nation. Sveriges förnämsta exportartiklar äro såsom bekant trä och järn. Ett allmänt erkänt faktum är, att det svenska järnet kvalitativt är överlägset det amerikanska och tyska järnet. Vidare är den svenska järnmalmens betydligt rikare och lämnar i många fall ända till 70 proc. medan den amerikanska malmen håller endast 45 till 50 proc. järn. Genom kanalens utvidgning i sådan omfattning, att de stora svenska malmbärgarna skulle kunna löpa in i sjöarna, skulle den svenska, rika malmen kunna transporteras direkt från bergens hamn till de stora stål- och järnbruk i Chicago och dess granntrakter, och det anses i fackkränsar, att Sverige praktiskt taget härigenom skulle vinna monopol på järnhandeln i regionen kring de stora sjöarna.

Bland Sveriges exportartiklar glömda vi — med avsett — att nämna pappersmassa och tryckpapper. Dessa varor förtjåna nämligen sitt eget lilla kapital. Genom kanallörens utveckling skulle nämligen — enligt gjorda beräkningar — bokvärt pappersmassa och dito tidningspapper kunna säljas i Chicago till priser, som avsevärt understrika priserna på chicagomarknaden. Svensk trimmassa exporteras redan nu i stor omfattning till Forenta Staterna och har allmänt anseende för sin jämna och höga kvalitet.

Bland Sveriges andra förnämsta exportartiklar hör ju en del maskiner, bland vilka i frågan handa bör nämna separatorer, kullager samt elektriska apparater och materiel. Sverige har redan nu — fast dock mera före kriget — haft en ej obetydlig avsättning inom Forenta Staterna av dessa produkter, men nuvarande dyrbara fraktkostnaderna och omkostningarna ha till stor del tagit död på fråkavarende export. Kanallörens skulle därför bli av största betydelse för fabrikanterna av dessa varor, som genom kanallörens komme i bekvämt förbindelse med mellersta västerns rika landbruksdistrikt och stora industricentrum.

— Vad är lilla hund här för en avundsvärd tillvaro!

Hon: — För att han alltid får vara hos mig, menar ni?

Han: — Inte pratar det, men jag kom att tänka på, hur skönt det skulle vara, om nå'n ville betala skatten, för mig.

Hjälpssamhet. — Farbro, sade en liten pojke till en gentleman, som körde en mycket skrabbig häst. Behöver farbro någon, som håller farbrors häst?

— Nej, min gode, den här hästen springer inte så gott.

Jag menar inte att hålla'n, jag ha inte springer sin väg. Jag menar hålla'n, så han inte faller omkull.

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

Canada Nyheter

Höstplöjningen i Manitoba går nu friskt undan, och omkring 75 proc. är allerede gjord.

Finland köper vårt vete. Finland har börjat köpa vete från Canada på grund av att skörden i Finland slår ut. Första sändningen har allerede avgått från Port Arthur.

Kontrakt för höjandet av Canadian National Railways damm i Hanna, Alberta, har lämnats till W. S. Tomlinson, Winnipeg. Andamålet med ämnens höjning är att öka vattenreservoarens kapacitet.

Byggnadsverksamheten i Canada. Konstruktionsarbetet för \$10,485,613 voro under pågående under september månad, mot \$11,454,593 under augusti månad, enligt Statistikbyråns i Ottawas uppgifter.

Jaktstämningen i norra Ontario synes i år bli synnerligen livlig. Jagare från alla delar av Ontario och Forenta Staterna slocka sig till denna rik jaktmark, varjest det finns en stor tillgång av hjortar, algar och reanar.

Arbete för engelska skördearbetare. Alla arbetare, som gå till Alberta för att deltaga i skördearbetet, kunna erhålla anställningar under vintern, enligt vad Walter S. Woods, Calgary superintendent för Soldiers' Settlements Board, förklarar. Det finnes allerede flera platser lediga å mån. påstår han.

Hudson's Bay Company
Fur Trade Department
79 Main Street
WINNIPEG

Sänd edra råhudar till överstående adress för goda priser och snabb och rättvis behandling. Alla försändelser kvarhållas i tio dagar för godkännande. Tillskriv oss för vidare underrättelser.

SVENSKT INTRESSE FÖR ST. LAWRENCE-KANALEN

En fråga, som i synnerligen hög grad intresserar de hemmasvenska affärsmännen, är frågan om den s.k. St. Lawrence-kanallen till Chicago, som skulle möjliggöra skeppsfart med stora Atlantbåtar på de stora sjöarna och slända Chicago.

De svenska exportörerna skulle nämligen genom kanallörens utvidgning vinna därpå mera än kanske någon annan europeisk nation. Sveriges förnämsta exportartiklar äro såsom bekant trä och järn. Ett allmänt erkänt faktum är, att det svenska järnet kvalitativt är överlägset det amerikanska och tyska järnet. Vidare är den svenska järnmalmens betydligt rikare och lämnar i många fall ända till 70 proc. medan den amerikanska malmen håller endast 45 till 50 proc. järn. Genom kanalens utvidgning i sådan omfattning, att de stora svenska malmbärgarna skulle kunna löpa in i sjöarna, skulle den svenska, rika malmen kunna transporteras direkt från bergens hamn till de stora stål- och järnbruk i Chicago och dess granntrakter, och det anses i fackkränsar, att Sverige praktiskt taget härigenom skulle vinna monopol på järnhandeln i regionen kring de stora sjöarna.

Bland Sveriges exportartiklar glömda vi — med avsett — att nämna pappersmassa och tryckpapper. Dessa varor förtjåna nämligen sitt eget lilla kapital. Genom kanallörens utveckling skulle nämligen — enligt gjorda beräkningar — bokvärt pappersmassa och dito tidningspapper kunna säljas i Chicago till priser, som avsevärt understrika priserna på chicagomarknaden. Svensk trimmassa exporteras redan nu i stor omfattning till Forenta Staterna och har allmänt anseende för sin jämna och höga kvalitet.

Bland Sveriges andra förnämsta exportartiklar hör ju en del maskiner, bland vilka i frågan handa bör nämna separatorer, kullager samt elektriska apparater och materiel. Sverige har redan nu — fast dock mera före kriget — haft en ej obetydlig avsättning inom Forenta Staterna av dessa produkter, men nuvarande dyrbara fraktkostnaderna och omkostningarna ha till stor del tagit död på fråkavarende export. Kanallörens skulle därför bli av största betydelse för fabrikanterna av dessa varor, som genom kanallörens komme i bekvämt förbindelse med mellersta västerns rika landbruksdistrikt och stora industricentrum.

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

KYRKORNA.
Lutherska kyrkan

Under denna vecka. Kvinnoföreningen möter på torsdagsförmiddag kl. 2:30 hos mrs John Torrey, 222 Arnold St., Norwood. Man tarer St. Bon. Marion spårvagnen till Oak Ave. och går tre block till höger eller åt hållet Oak avenue är stenlagd. Föreningens möter på samma ställe på kvällen kl. 8. Alla medlemmar och väner uppmanas att komma. — Korvhelgonadag högmässa, söndagskola och aftonsång i vanlig tid. — Den 6 november, Gustaf Adolfs-dagen, hålles Gustaf Adolfs-koncert i kyrkan kl. 8 e. m. Mr Richard Odeberg, pastor i Erickson, Man., väntas att bli föreläsare. Så bliver där piano och violinmusik duetter och kyrksång. Förfriskningar serveras. Inträde 50 och 25 cents. Välkomna alla skandinav.

Baptistkyrkan. I lördags kväll i kyrkan och i söndags f. m. i Logan Hall predikade missionär A. Carlson. Det var bl. a. mycket gripande att höra hans berättelse om, hur människor i Indien pårä sig själva i fåfängt sökande efter frid. — Pastor E. N. Tveten predikade på kvällen, var efter även kolportör G. Freeman talade en kort stund, meddelande erfarenheter från sin missionsresa de senaste veckorna bland isländarna i trakten av Erikdale, Mulvihill och Lundar. — Om lördag kväll den 3 november håller kvinnoföreningen "Betania" synauktion i kyrkan, då åttskilliga välgörda handarbeten utbudas till försäljning. Därjämte serveras kaffe mot upptagande av kollekt. — Om söndag den 4 november blir söndagskola kl. 11:45 på middagen; pastor E. N. Tveten predikar i Logan Hall kl. 10:30 f. m. samt på kvällen kl. 7 i kyrkan. Extra sång, dels till strånmusik, dels till orgel, gives vid de flesta möten. — Allmänheten hälsas välkommen. — Missionsförstärkningen pastor J. Paul Erickson väntas hit första dagarna i november.

Missionskyrkan. Lozan ave. Enligt program och pålysningar börjar vår söndags- och ungdomskonferens torsdag eftermiddag kl. 3 och fortsätter med möten varje dag, kl. 3 och kl. 7 e. m. till veckans slut. Söndagens möten bli kl. 10:30 f. m. Kl. 12 gemensam söndagskola med Elmwood. Kl. 3:45 ungdomsmöte och kl. 6:45 predikan. Vid alla dessa möten talar pastor Nath. Fränklén och prof. Theo. W. Anderson. Elmwoods strängband och sångkör medverkar. Välkommen. Glimmen icke att bedja gud om rikligt välsignelse och Andens narvaro, ty eljest är allt vårt sammanhang kommande försvärad. Missionsförstärkning pastor Herpes besök var till stor välsignelse förra söndagen. Anders kraft var förnimbar nära och ledde oss in i Guds vishet och kärlek. Mycket folk besökte mötena, o. behållningen var stort i alla avseenden, även i pålysningsoffer för missionen.

Elmwood missionskyrka. Predikan av pastor Nathaniel Fränklén, Missionsförbundets i Amerika söndags-skolesekreterare, och pastor Aug. Swanström. Nästa söndag samlas söndagskolan vid kyrkan kl. 11 f. m. för att sedan förenas så med söndags-skolesektionen i kyrkan på Logan ave. Vårt söndagskvällsmöte är inställt.

Freläsningskalender. Ja, nu ha vi fått den första påhållningen av vintern. Det är lite kallt ute, men det är varmt och skönt inne på armén. I söndags var vårt templet fullsatt av den mest trevliga och intelligenta publik, man kan önska att möta. I vår vilja voro där över 150 i lokalen och ett flugo-tal på platformen. Under veckan ha vi följande möten: tisdag afton 8:30 tr. syföreningen. Sång och musik. Kaffe serveras, ungdomsmöte. Lördag, hjälppuffert. Ett utmärkt program av sång och musik. Söndag. Söndagskola kl. 7:30. Du är välkommen.

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave., Elmwood, i en ålder av 84 år. 11 månader och 1 dag. Mr Ostlin var född i Kålsäterbruk, Giberger församling, Värmland, Sverige, den 25 november 1838. Han var döpt och konfirmerad i Sverige och tjänstgjorde såsom soldat i svenska armén i 21 år. Den 27 april 1862 ingick han i äktenskap med Anna Maria Fisk. Detta äktenskap välsignades med tio barn, av vilka fem efterlämnats att sörja hans bortgång. De äro mrs Anna Pearson, boende i Sverige; mrs Maria Bruce, Detroit, Mich.; mrs Augusta Wäckerström, Vancouver, B. C.; mrs Ellen Holm, Inwood, Man.; och mrs Louise Olson, Winnipeg, Man. Hans hustru gick före honom in i evigheten några år tillbaka. År 1892 avreste familjen från hemlandet till Canada och anlade till Winnipeg den 1 oktober samma år. Här bosatte de sig och sedan dess har mr Ostlin vistats omkring denna trakten, utom för en kort tid, då för fem år sedan han reste till B. C. Slutet kom ganska hastigt. För omkring en vecka sedan fick han ett slaganfall, så att han blev fullständigt förlamad, så som slutet på fredagskvällen. Begravningen ägde rum från mr Ostlons hem, 409 Newton ave., måndags förmiddag kl. 10:30, och hans stoft lades till vila i Elmwood kyrkogård. Må hans vila vara i Faderns sköte!

EN NY LAMPA SOM FÖRBRUKAR 94% LUFT.

Bättre än gas- och elektriskt ljus.

En ny lampa, som ger ett förvänsansvärt briljant ljus har utprovats av Forenta Staternas regering och 35 universitet och befunnits överträffa i ljusstyrka 19 vanliga oljelampor. Bränner utan lukt, rök eller oförädligen pumpning, är enkel, ren, ofarlig. Bränner 94% luft och 6% vanligt fötogen.

Uppfinnaren G. W. Johnson, 575 McIvermot Ave., Winnipeg, Man., erbjuder sig att sända en lampa på 10 dagars frigt, prov eller även att skänka bort en sådan till den första användaren i varje ny plats, som är vilig att introducera densamma. Till skriv honom för närmare upplysningar. Begär också att han förklarar hur ni kan bli agent, och utan erfarenhet förtjåna från \$250 till \$500 i månaden.

Ett målmfynd, vägande omkring 2,290 pund och beräknat att innehålla 75 proc. silver, infraktades härifrån av en New Liskeard snickare till Cobalt, Ont. Acares beräknade fyndets värde till \$20,000.

Transport via Stillahavskusten. I trots av strejker från Stillahavskusten har sådätransporten via Stillahavskustens hamnar varit tio procent högre i år än i fjor, enligt vad tjänstemän inom C. N. R., vilka f. t. äro på besök i Winnipeg, meddelat.

Över 150 nybyggare, huvudsakligen från Storbritannien och Skandinavien, anlände under den gånga veckan med Canadian National Railway för att ägna sig åt jordbruk i västra Canada. De "krossade" Atlanten med ångarna Regina, Athena och Minnesota.

Long, long trail. Sergeant Hubert Thome, tillhörig The Royal Canadian Mounted Police, har lämnat Seattle med den första "stage" på väg till Herschel Island, den mest nordliga belägen stationen av R. C. M. P. för att frambära dödsdomarna till de till hängning dömda eskimöerna.

RESPLAN
för Göran Olson-Föllingers KONCERTTJURNE

arrangerad av Chas. J. Sandberg. Preeceville, Sask., måndagen d. 5 nov. Kelliker, Sask., onsdagen d. 7 nov. Young, Sask., torsdagen d. 8 nov. Dubsau, Sask., lördagen d. 10 nov. Ebnankent kommer att avhålla i Goodtemplarhallen i Dubac söndagen den 11 nov. p. e. m.

Stockholm, Sask., måndagen d. 12 nov. Percival, Sask., onsdagen d. 14 nov. Broadview, Sask., torsdagen d. 15 nov. Kipling, Sask., fredagen d. 16 nov.

SKANDINAVER! Församma er detta tillfälle att höra den uppburne violinkonstnären OLSON-FÖLLINGER

Canada utredningshandeln. Canada inbegrar nu tredje platsen bland världens exportländer i proportion till sin befolkning, enligt siffror, som publicerats av Statistikbyråns i Ottawa. Canada export under 1922 var \$100,63 per capita, med endast New Zealand och Australien uppvissande en högre procent.

Kreat transport till Storbritannien. Från januari månad till september detta år ha 44,436 kreatur exporterats till Storbritannien, jämfört med 14,506 under korresponderande period i fjor. Man förväntar en ännu större export för nästa år. Export till Forenta Staterna under samma tid visade en sänkning, i det endast 48,613 kreatur avsådes i år mot 103,926 under 1922.

En elektrisk vagn, den första i sitt slag i västra Canada, har placerats mellan Winnipeg och Transcona av Canadian National Railway. Vagnen som drivs genom kraft från "atorer"-batterier, tillåter en ständig trafik mellan dessa båda platser, med femton minuters mellanrum. Den kan frakta 100 personer och kan uppnå en hastighet av 40 mil i timmen.

Albertas skörd. Albertas skörd beräknas i år att bli tre gånger större än förrårets, enligt beräkningar gjorda av Ernest H. Godfrey, chef för jordbruksavdelningen av Statistikbyråns i Ottawa, vilken just återvänt till Ottawa efter att ha företagit en del studier av förhållandena i Alberta och företagit arrangemang med det provinsiella departementet för samlandet av statistiska uppgifter.

De nationella järnvägarerna måste bli framgångsfulla. "Vi måste föra de nationella järnvägarerna till success om ej Dominionen skall gå bankrutt", förklarade Henry Thornton, ordförande och president för det Nationella järnvägssystemet, vid ett möte i Sherbrooke. "Man får aldrig glömma, att dessa järnvägar opereras för en god folket för folk. Det är nödvändigt att göra alla ansträngningar för att få dem att betala sig så snart som möjligt och eliminera bort alla möjligheter för att de skola bli en tung börda på skattebetalarna. Vi göra vårt bästa för att åstadkomma detta."

— ett nationellt järnvägssystem, så synes det vara en patriotisk skyldighet, att allmänheten gäve oss sitt obegränsade understöd." Jag tror, att det är möjligt, ej endast att göra C. N. R. självbetalande, utan också till ett inflytelserikt företag i Canada.

WINNIPEG

Dödsruna. Förliden fredagskväll hälsokallades mr Carl Fredrik Ostlin, boende 409 Newton ave

